

WYROK

Warszawa, dnia 17 września 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Małgorzata Matecka
Protokolantka: Klaudia Kwadrans

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 3 sierpnia 2026 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Abramss Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, Z. Urbanowski Sp. z o.o. z siedzibą w Makowie Mazowieckim, Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe "Urbanowski" Z.U. z siedzibą w Makowie Mazowieckim w postępowaniu prowadzonym przez Skarb Państwa - Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad z siedzibą w Warszawie, Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Warszawie

przy udziale wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: ALDIAN J.W. Sp. z o.o. z siedzibą w Garwolinie oraz W.P. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą W.P. Z.U.H. „KOPTRANS” z siedzibą w Ciechanowie – uczestnika po stronie zamawiającego

orzeka:

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania obciąża odwołującego i:

2.1. zalicza do kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez odwołującego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez uczestnika po stronie zamawiającego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika;

2.2. zasądza od odwołującego na rzecz uczestnika po stronie zamawiającego (wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: ALDIAN J.W. Sp. z o.o. z siedzibą w Garwolinie oraz W.P. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą W.P. Z.U.H. „KOPTRANS” z siedzibą w Ciechanowie) kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez uczestnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie i Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:

Sygn. akt: KIO 3813/26

Uzasadnienie

Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Warszawie prowadzi w imieniu Skarbu Państwa – Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad („Zamawiający”) na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (dalej: „ustawa Pzp”), w trybie przetargu nieograniczonego, postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Ciepłownicze (bieżące i zimowe) utrzymanie dróg krajowych zarządzanych przez GDDKiA Oddział w Warszawie, w podziale na 2 zadania: Zadanie nr 1 – Rejon w Płocku, Zadanie nr 2 – Rejon w Zwoleniu”. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 24 lutego 2026 r. (numer wydania Dz.U. S: 38/2026, numer publikacji ogłoszenia: 128015-2026).

W dniu 3 sierpnia 2026 r. wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: Abramss Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, Z. Urbanowski Sp. z o.o. z siedzibą w Makowie Mazowieckim, Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe "Urbanowski" Z.U. z siedzibą w Makowie Mazowieckim (dalej: „Odwołujący”) wnieśli do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej odwołanie w zakresie Zadania nr 1 wobec:

– przeprowadzenia nieprawidłowej czynności oceny i badania ofert, co doprowadziło do błędnej oceny oferty konsorcjum wykonawców: ALDIAN J.W. Sp. z o.o. z siedzibą w Garwolinie oraz W.P. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą W.P. Z.U.H. „KOPTRANS” z siedzibą w Ciechanowie (dalej jako: „Konsorcjum A.” lub „Przystępujący”), w wyniku której niesłusznie uznano, że oferta Konsorcjum A. nie podlega odrzuceniu, a ponadto, że oferta ta jest najkorzystniejsza spośród złożonych w Postępowaniu

ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia zarzutów zmierzających do odrzucenia oferty Konsorcjum A.:

– zaniechania wezwania Konsorcjum A. do wyjaśnień co do ceny i treści oferty, w zakresie, o którym mowa w dalszej części odwołania.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie następujących przepisów ustawy Pzp:

1) art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp w zw. z art. 224 ust. 5 i 6 ustawy Pzp w zw. z art. 239 ust. 1 ustawy Pzp, art. 16 pkt 1 i 3 ustawy Pzp oraz art. 17 ust. 2 ustawy Pzp poprzez nieprawidłową ocenę wyjaśnień ceny złożonych przez Konsorcjum A. i zaniechanie odrzucenia oferty tego wykonawcy, a w konsekwencji uznanie jego oferty za najkorzystniejszą w postępowaniu w sytuacji, gdy Konsorcjum A. nie udziwnięło spoczywającego na nim ciężaru wykazania, że zaoferowana przez niego cena za realizację zamówienia nie jest ceną rażąco niską, a złożone przez niego wyjaśnienia ceny są wewnętrznie sprzeczne, nieprzekonujące, oparte na nierealistycznych założeniach i braku wyceny wszystkich elementów świadczenia wykonawcy, jakie wynikają z SWZ, co wskazuje na rażąco niski charakter zaoferowanej ceny i brak możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia, co w konsekwencji doprowadziło do wyboru oferty w sposób sprzeczny z przepisami ustawy Pzp, a ponadto do naruszenia zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców [ZARZUT NR 1],

2) art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp w zw. z art. 239 ust. 1 ustawy Pzp, art. 16 pkt 1 i 3 ustawy Pzp oraz art. 17 ust. 2

ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Konsorcjum A. pomimo faktu, iż jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia w zakresie opisanym szczegółowo w dalszej części odwołania, co w konsekwencji doprowadziło do wyboru oferty w sposób sprzeczny z przepisami ustawy Pzp, a ponadto do naruszenia zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców [ZARZUT NR 2].

3)art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp w zw. z art. 239 ust. 1 ustawy Pzp, art. 16 pkt 1 i 3 ustawy Pzp oraz art. 17 ust. 2 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Konsorcjum A. jako zawierającej błąd w obliczeniu ceny, podczas gdy wykonawca ten w ogóle nie wycenił lub błędnie wycenił opisane szczegółowo w uzasadnieniu odwołania koszty związane z materiałami wymaganymi w dokumentach zamówienia, sprzętem i zaangażowaniem pracowników, co miało istotny wpływ na cenę oferty i w konsekwencji doprowadziło do wyboru oferty w sposób sprzeczny z przepisami ustawy Pzp, a ponadto do naruszenia zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców [ZARZUT NR 3].

ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia zarzutów zmierzających do odrzucenia oferty Konsorcjum A., Odwołujący zarzucił naruszenie:

4)art. 224 ust. 1 ustawy Pzp i art. 223 ust. 1 ustawy Pzp poprzez zaniechanie wezwania Konsorcjum A. do wyjaśnień co do ceny i treści oferty, w zakresie pozycji wskazanych szczegółowo w uzasadnieniu odwołania [ZARZUT NR 4]

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

- unieważnienia czynności wyboru oferty Konsorcjum A. jako najkorzystniejszej w postępowaniu,
- przeprowadzenia ponownego badania i oceny ofert,
- odrzucenia oferty Konsorcjum A.,
- ewentualnie, w przypadku uznania, że nie zachodzą podstawy do odrzucenia oferty Konsorcjum A. skierowania do Konsorcjum wezwań, o których mowa powyżej.

Pismem z dnia 24 sierpnia 2026 r. Zamawiający udzielił odpowiedzi na odwołanie, w której złożył oświadczenie o uwzględnieniu w całości zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego zgłosili wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: ALDIAN J.W. Sp. z o. o. z siedzibą w Garwolinie oraz W.P. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą W.P. Z.U.H. „KOPTRANS” z siedzibą w Ciechanowie (j.w. „Konsorcjum A.”, „Przystępujący”).

W piśmie z dnia 14 września 2026 r. Przystępujący przedstawił stanowisko wobec zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Przystępujący zgłosił sprzeciw wobec uwzględnienia przez Zamawiającego zarzutów odwołania. W związku z tym odwołanie podlegało rozpoznaniu przez Izbę.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Przedmiotem zamówienia jest całoroczne (bieżące i zimowe) utrzymanie dróg krajowych zarządzanych przez GDDKiA Oddział w Warszawie, w podziale na 2 zadania: Zadanie nr 1 – Rejon w Płocku, Zadanie nr 2 – Rejon w Zwoleniu. Odwołanie dotyczy Zadania nr 1.

W zakresie Zadania nr 1 ofertę złożyło siedmiu wykonawców, w tym Odwołujący z łączną ceną 113 481 429,44 zł (zamówienie podstawowe: 81 058 163,88 zł) oraz Konsorcjum A. z łączną ceną 113 232 895,51 zł (zamówienie podstawowe: 80 880 639,65 zł).

Pismem z dnia 1 czerwca 2026 r. Zamawiający wezwał Konsorcjum A., na podstawie art. 224 ust. 1 w zw. z art. 224 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp, do udzielenia wyjaśnień, w tym złożenia dowodów, dotyczących wyliczenia ceny oferty.

Odpowiedzi na ww. wezwanie Konsorcjum A. udzieliło pismem z dnia 9 czerwca 2026 r.

W dniu 22 lipca 2026 r. Zamawiający poinformował o wyborze oferty Konsorcjum A. jako najkorzystniejszej w postępowaniu w zakresie Zadania nr 1.

Dalsze ustalenia zostaną przedstawione w ramach stanowiska Izby.

Zestawienie stanowisk Odwołującego i Przystępującego:

ZARZUT NR 1

Uzasadnienie zarzutu nr 1 przedstawione przez Odwołującego:

Na początku wyjaśnień ceny Konsorcjum A. przedstawiło ogólnikowe twierdzenia o należytej kalkulacji ceny i czynnikach wpływających na jej obniżenie. Następnie, Konsorcjum A. przedstawiło kalkulację poszczególnych pozycji wskazanych przez Zamawiającego w wezwaniu. Do wyjaśnień nie załączono żadnego dowodu. W szczególności nie załączono dowodów potwierdzających rzekome korzystne czynniki cenowe obniżające koszty Konsorcjum A., m.in.:

- rabaty i preferencyjne warunki zakupu materiałów – „stała i wieloletnia współpraca z dostawcami materiałów”, uzyskiwanie „rabatów handlowych oraz priorytetowych warunków realizacji dostaw” (pkt 4 wyjaśnień); brak jakichkolwiek ofert dostawców, cenników czy faktur potwierdzających rabaty;
- własny park maszynowy – dysponowanie „rozbudowanym parkiem maszynowym” eliminujące koszty wynajmu sprzętu od podmiotów trzecich, z twierdzeniem, że konkurenci muszą ponosić koszty wyższe o 30–40% z tego tytułu (pkt 5 wyjaśnień); brak wykazu sprzętu własnego, czy dokumentów własności/leasingu;
- zakup paliwa po cenach hurtowych – „zakup dużych, hurtowych ilości paliwa – po cenach hurtowych i od stałego dostawcy” (pkt 6 wyjaśnień), co przełożyło się na stawkę 6 zł/l przyjętą w kosztorysach grupy 12 (prace pomocnicze); brak oferty dostawcy paliwa, faktur czy cennika hurtowego;
- posiadanie materiałów z wcześniejszych kontraktów – „elementy oznakowania, kruszywo, destruk” zalegające w magazynie (pkt 7), co skonkretyzowano w poz. TER: poz. 2.3 i 2.4 – destruk bitumiczny „0 zł/t (Wykonawca jest w posiadaniu destruktu z poprzednich kontraktów)”, poz. 6.43 – element odblaskowy „wilcze oczy” „0 zł/szt. (Wykonawca jest w posiadaniu nakładek z poprzednich kontraktów)”; brak jakichkolwiek dokumentów potwierdzających posiadanie tych materiałów i ich rzeczywistej ilości wystarczającej do realizacji zamówienia;

–praca właściciela KOPTRANS jako operatora sprzętu bez kosztu dodatkowego pracownika w grupie 12 (prace pomocnicze) – wyjaśnienie to cen jednostkowych sprzętu (spycharka, sprężarka, młot pneumatyczny, piły, podnośniki koszarowe), gdzie przyjęto R-Robocizna = 0,00 zł/r-g (str. 25 Wyjaśnień); brak dowodu dotyczącego kwalifikacji Pana Witolda Piętki do obsługi urządzeń, o których mowa w grupie 12 TER.

Konsorcjum A. nie załączyło dowodów na potwierdzenie wiarygodności kosztów materiałów, paliwa czy kosztów pracy. Nie wiadomo, na jakiej podstawie Konsorcjum A. przyjęło poszczególne wartości do obliczeń i czy umożliwiając one realizację Zamówienia. Wyjaśnienia Konsorcjum A. stanowią więc *de facto* oświadczenie co do poszczególnych kosztów, które nie jest poparte dowodami, które uzasadniałyby realność tego oświadczenia. W szczególności, pozycje nr 2.3, 2.4, 2.14 i 2.15 TER Grupy Prac Nr 2 – Pobocza i pasy rozdziału oraz sześć pozycji TER Grupy Prac Nr 12 – Prace Pomocnicze (Spycharka, Sprężarka powietrzna, Młot pneumatyczny, Piła mechaniczna do cięcia betonu i asfaltu, Podnośnik koszarowy do 15 m oraz Podnośnik koszarowy powyżej 15,1 m wysokości), a także poz. 1.72, 2.2, 6.66, 6.67, 8.15 i 8.22 TER zostały skalkulowane poniżej kosztów materiałów i/lub sprzętu, w oparciu o niewłaściwy rodzaj lub ilość materiału, przy błędnym wyliczeniu zaangażowania lub braku zaangażowania pracowników (w tym operatorów sprzętu). Dodatkowo, poz. 8.24 TER Grupy Prac Nr 8 – Estetyka została skalkulowana z wykorzystaniem sprzętu, którego użycie jest prawnie zakazane, natomiast pozycje nr 6.96 i 6.77 TER Grupy Prac Nr 6 – Oznakowanie zostały skalkulowane w sposób wewnętrznie sprzeczny, ujawniając – na podstawie własnych wycień Konsorcjum A. przedstawionych w wyjaśnieniach ceny – zaniżenie cen jednostkowych zadeklarowanych w TER. Wyjaśnienia ujawniły w sposób jednoznaczny, że niektóre pozycje TER zostały zaniżone. Z kalkulacji Konsorcjum A. wynika wprost, że ceny w TER powinny być wyższe. Odwołujący przedstawił najbardziej jaskrawe przykłady takich sprzeczności:

- 1)Konsorcjum A. wskazało dla poz. 6.96 "poprawa okablowania" (Grupa Prac Nr 6 – Oznakowanie) cenę jednostkową netto w wysokości 80,00 zł. W Wyjaśnieniach Konsorcjum A. przedstawił kalkulację tej pozycji, wskazując następujące składniki: robocizna (R) – 10,00 zł; materiały (kable, zaciski, materiały pomocnicze) – 30,00 zł; sprzęt (urządzenia pomiarowe – 1,00 zł, podnośnik koszarowy/zwyżka – 30,00 zł) – łącznie 31,00 zł; koszty pośrednie/ryzyko/zabezpieczenie robót – 12,00 zł; zysk – 7,00 zł. Proste zsumowanie tych składników (10,00 + 30,00 + 31,00 + 12,00 + 7,00) daje wynik 90,00 zł, podczas gdy Konsorcjum A. deklaruje jako "Cenę jednostkową" kwotę 80,00 zł – a więc o 10,00 zł (12,5%) mniej niż wynika z jego własnej kalkulacji. Oznacza to, że cena jednostkowa wskazana przez Konsorcjum w TER dla poz. 6.96 jest błędna i zaniżona o 10,00 zł w stosunku do kosztów, które samo Konsorcjum wykazało jako niezbędne do wykonania tej pozycji;
- 2)Konsorcjum A. wskazało dla poz. 6.77 TER (GRUPA PRAC NR 6 – Oznakowanie) cenę jednostkową netto w wysokości 520,00 zł. W Wyjaśnieniach przedstawiono kalkulację: robocizna – 40,00 zł (1 r-g x 40 zł/r-g); sprzęt – podnośnik koszarowy (zwyżka) wskazany wzorem "0,333 m-g/szt. x 60 zł/m-g" o wartości 13,33 zł, oraz samochód skrzyniowy (transport materiałów) 0,2 m-g/szt. x 70 zł/m-g = 14,00 zł; koszty pośrednie/ryzyko/zabezpieczenie robót – 200,00 zł; zysk – 252,67 zł. Analiza kalkulacji ujawnia jednak jej wewnętrzną sprzeczność: wskazany przez wykonawcę wzór "0,333 m-g/szt. x 60 zł/m-g" powinien dać w wyniku 19,98 zł (0,333 x 60 = 19,98), a nie wskazane 13,33 zł. Po skorygowaniu tego błędu i przyjęciu wyniku zgodnego z własnym wzorem Konsorcjum A. (0,333 m-g x 60 zł/m-g = 19,98 zł zamiast błędnie wskazanych 13,33 zł), prawidłowa suma składników kalkulacji wynosi: 40,00 + 19,98 + 14,00 + 200,00 + 252,67 = 526,65 zł, tj. o 6,65 zł więcej niż cena jednostkowa zadeklarowana w TER (520,00 zł).

Mając na uwadze powyższe, Odwołujący stwierdził, że oferta Konsorcjum A. podlega odrzuceniu na podstawie art. 224 ust. 6 ustawy Pzp i art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp, bowiem złożone wyjaśnienia wraz z dowodami nie uzasadniają podanej w ofercie ceny, a tym samym należy uznać, że oferta zawiera rażąco niską cenę. Odwołujący wskazał, że uzasadnienie dla zarzutów dotyczących niezgodności treści oferty z warunkami zamówienia i błędów w obliczeniu ceny dotyczy również Zarzutu nr 1, bowiem potwierdza fakt, że Wyjaśnienia nie uzasadniają cen wskazanych w TER, a tym samym, ceny oferty, przez co zachodzą podstawy do stwierdzenia rażąco niskiej ceny.

Stanowisko Przystępującego w odniesieniu do zarzutu nr 1.

W postępowaniu złożono siedem ofert. Cena oferty Konsorcjum (113 232 895,51 zł) jest niższa od ceny oferty Odwołującego (113 481 429,44 zł) o zaledwie 248 533,93 zł brutto, tj. o 0,22%. Od pozostałych ofert oferta Konsorcjum jest niższa o 3,7% (DROG-BET), 4,0% (Sandfield), 9,1% (PRDM), 9,2% („GNOM”) i 14,7% (Romil). Sam Odwołujący podnosi tę okoliczność w pkt 3.68 odwołania, nie dostrzegając, że przemawia ona wprost przeciwko jego tezie: cena, która różni się od ceny drugiego wykonawcy o dwie dziesiąte procenta i mieści się w wąskim paśmie sześciu z siedmiu złożonych ofert, z definicji nie jest ceną „nierealną i oderwaną od realiów rynkowych”. Ten sam wniosek wynika z relacji do średniej arytmetycznej cen wszystkich ofert, od której cena Konsorcjum odbiega o ok. 6%. Okoliczność, że cena jest o 31,98% niższa od wartości szacunkowej powiększonej o podatek VAT, przesądziła jedynie o obowiązku wszczęcia procedury wyjaśniającej. Rozbieżność między szacunkiem zamawiającego a cenami rynkowymi nie jest przy tym w tej branży zjawiskiem wyjątkowym.

Wyjaśnienia dotyczące wycięcia ceny z dnia 9 czerwca 2026 r. obejmują 33 strony i zawierają szczegółową, pozycję po pozycji, kalkulację 65 cen jednostkowych w rozbiu na robociznę (z podaniem nakładu w r-g i stawki), materiały (z podaniem ilości i ceny jednostkowej), sprzęt (z podaniem nakładu w m-g i stawki maszynogodzin), koszty pośrednie/ryzyko oraz zysk - dla każdej z ośmiu grup prac objętych wezwaniem. Zawierają nadto analizę udziału kwestionowanych pozycji w wartości grup i w cenie całej oferty. Jest to dokument o stopniu szczegółowości znacznie przewyższającym standard rynkowy; nie sposób określić go mianem „wyjaśnień lakonicznych” w rozumieniu orzecznictwa powoływanego przez Odwołującego. Wyjaśnienia wskazują nadto konkretne, obiektywne czynniki obniżające koszt, o których mowa w art. 224 ust. 3 ustawy Pzp: dysponowanie rozbudowanym i w znacznej części zamortyzowanym parkiem maszynowym (pkt 5), zakup paliwa po cenach hurtowych (pkt 6), posiadanie materiałów z wcześniejszych kontraktów, w tym destruktu i elementów oznakowania (pkt 7), zatrudnianie ponad 25 pracowników na podstawie umów o pracę i wynikającą stąd znajomość organizacji pracy (pkt 8), osobiste wykonywanie części prac przez właściciela KOPTRANS (pkt dot. Grupy 12), a także uwzględnienie w cenie kosztów wywozu i utylizacji odpadów oraz kosztów projektów tymczasowej organizacji ruchu (pkt 10-11). Ocenę taką potwierdza wyrok z dnia 6 sierpnia 2026 r., w którym Izba - na tle wyjaśnień o analogicznej konstrukcji, złożonych przez to samo Konsorcjum w postępowaniu tego samego Zamawiającego - nie podzieliła zarzutu ich ogólnikowości i braku dowodów, wskazując jednocześnie, na kim spoczywa ciężar wykazania oceny odmiennej od dokonanej przez zamawiającego (wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 6 sierpnia 2026 r., sygn. akt KIO 3230/26, KIO 3256/26 - rozstrzygnięcie w sprawie KIO 3256/26).

Odwołujący zarzuca, że do wyjaśnień nie załączono dowodów. Zarzut ten pomija trzy okoliczności. Po pierwsze, zasadniczym dowodem w postępowaniu wyjaśniającym jest sama szczegółowa kalkulacja kosztów. Konsorcjum A. ujawniło w niej nakłady rzeczowe, stawki jednostkowe robocizny i pracy sprzętu, ceny materiałów oraz wysokość kosztów pośrednich i zysku dla każdej z 65 pozycji, umożliwiając Zamawiającemu pełną weryfikację prawidłowości ceny. Kalkulacja ta stanowi dokument prywatny w rozumieniu art. 534 ust. 1 ustawy Pzp i podlega ocenie jako dowód. Po drugie,

znaczna część okoliczności powołanych przez Konsorcjum A. to fakty wewnętrzne wykonawcy (stan i stopień amortyzacji własnego parku maszynowego, organizacja pracy, osobiste wykonywanie prac, posiadanie zapasów materiałowych), których wykazanie następuje przede wszystkim przez rzetelne i wewnętrznie spójne oświadczenie. Art. 224 ust. 5 ustawy Pzp nakłada obowiązek wykazania, że oferta nie zawiera rażąco niskiej ceny, nie zaś obowiązek udowodnienia odrębnym dokumentem każdej pozycji kosztorysowej. Po trzeciej, ocena wystarczalności wyjaśnień należy do Zamawiającego, który - dysponując pełną dokumentacją postępowania, kosztorysem inwestorskim i wszystkimi ofertami - uznał je za przekonujące i dokonał wyboru oferty Konsorcjum. Zmiana tego stanowiska, dokonana po wniesieniu odwołania i bez jakiegokolwiek uzasadnienia, nie może być traktowana jako merytoryczna weryfikacja wyjaśnień.

Konkluzja co do zarzutu nr 1: Odwołujący nie wykazał nierealności ceny oferty jako całości ani nierealności żadnej z jej istotnych części składowych. Przeciwnie - analiza przeprowadzona powyżej dowodzi, że ceny jednostkowe kwestionowanych pozycji pokrywają koszty ich wykonania nawet przy przyjęciu założeń samego Odwołującego, a łączny udział tych pozycji w cenie oferty wynosi ok. 0,96%.

ZARZUTY NR 2 i 3

Uzasadnienie zarzutów nr 2 i 3 przedstawione przez Odwołującego – uwagi wstępne:

Złożone przez Konsorcjum A. wyjaśnienia nie tylko nie sprostają ciężarowi dowodowemu, o którym mowa w art. 224 ust. 5 ustawy Pzp, ale również ujawniły (w części przypadków potwierdziły) ewidentną niezgodność treści oferty z warunkami zamówienia i błędy w obliczeniu ceny. W niektórych pozycjach Konsorcjum A. wprost potwierdza, że zamierza zrealizować zamówienie niezgodnie z wymogami Zamawiającego. Odwołujący podkreślił, że treść wyjaśnień stanowi integralną część oferty Konsorcjum A., w której wykonawca precyzuje w jaki sposób oraz przy pomocy jakich materiałów i sprzętu zamierza zrealizować zamówienie. Jeżeli wykonawca w wyjaśnieniach ceny wskazuje sposób realizacji zamówienia niezgodny z wymaganiami zamawiającego, to jest to równoznaczne ze złożeniem oferty niezgodnej z warunkami zamówienia. Powoływane wyżej pozycje TER były już przedmiotem wezwania na podstawie art. 224 ust. 1 ustawy Pzp. Z tego względu, ponowne wzywanie Konsorcjum do wyjaśnienia ceny na podstawie art. 224 ust. 1 ustawy Pzp, w tym samym zakresie, byłoby w ocenie Odwołującego niedopuszczalne.

DMUCHAWA - POZYCJA 8.24. GRUPA PRAC NR 8 – „ESTETYKA”

Uzasadnienie Odwołującego:

W Wyjaśnieniach, w ramach Grupy Prac Nr 8 – „Estetyka”, dla pozycji 8.24 (SST nr D10.10.01s) Konsorcjum przedstawiło szczegółową kalkulację ceny jednostkowej, w której w pozycji sprzęt wskazało: „*Dmuchawa spalinowa 1m-g/km*20zł/m-g = 20,00*”. Uchwałą nr 115/20 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 8 września 2020 r., podjętą na podstawie art. 18 pkt 1 i 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa oraz art. 84 ust. 1 i art. 91 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 647 z późn. zm.) (dalej: „POŚ”) (dalej: „Uchwała”), Sejmik Województwa Mazowieckiego określił program ochrony powietrza wraz z planem działań krótkoterminowych dla stref w województwie mazowieckim: mazowieckiej, aglomeracja warszawska, miasto Płock i miasto Radom. Zgodnie z § 8 Uchwały integralną jej częścią są m.in. załącznik nr 5, zawierający informacje dotyczące planowanych do podjęcia działań naprawczych. Zgodnie z § 18 Uchwały „Podmioty korzystające ze środowiska oraz osoby fizyczne niebędące podmiotami korzystającymi ze środowiska, działające na terenie stref: mazowieckiej, aglomeracja warszawska, miasto Płock i miasto Radom, są zobowiązane do podejmowania działań określonych w harmonogramie realizacji działań naprawczych zawartym w załączniku nr 5 do uchwały”. Załącznik nr 5 do Uchwały w wykazie działań naprawczych przewidzianych do realizacji we wszystkich strefach województwa mazowieckiego, pod pozycją 5 (kod działania: W MaMMu), wskazuje działanie o nazwie: „Ograniczanie wtórnej emisji pyłu - czyszczenie ulic na mokro w gminach miejskich województwa mazowieckiego, w granicach obszaru zabudowanego, zakaz używania spalinowych i elektrycznych dmuchaw do liści we wszystkich gminach województwa”. Działanie to opisane szczegółowo w pkt 1.1.5 załącznika nr 5 do Uchwały POP, obejmuje zakaz używania spalinowych i elektrycznych dmuchaw do liści we wszystkich gminach województwa mazowieckiego [Dowód: Uchwała i załącznik nr 5 do Uchwały]. Jako akt prawa miejscowego, Uchwała wraz z jej załącznikami stanowiącymi integralną część, ma charakter aktu prawa obowiązującego na obszarze województwa mazowieckiego w rozumieniu art. 87 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.). Uchwała jest aktem generalnym i abstrakcyjnym, skierowanym do nieoznaczonego kręgu adresatów, wywołującym skutki prawne względem każdego podmiotu prowadzącego działalność na obszarze województwa mazowieckiego. Zakaz używania spalinowych dmuchaw do liści, wynikający z Uchwały, nie jest zatem jedynie zaleceniem o charakterze technicznym czy programowym, a jest normą prawną powszechnie obowiązującą, której naruszenie stanowi działanie sprzeczne z prawem. Ponadto, zgodnie z art. 331a POŚ: „Kto nie przestrzega ograniczeń, nakazów lub zakazów określonych w uchwale sejmiku województwa przyjętej na podstawie art. 91 ust. 3 i 5, podlega karze grzywny”. Uchwała zakazuje używania spalinowych i elektrycznych dmuchaw do liści we wszystkich gminach województwa mazowieckiego. Zakaz ten obejmuje każdy podmiot prowadzący jakąkolwiek działalność na terenie województwa mazowieckiego, w tym wykonawcę zamówienia publicznego. Wykonawca, oferując realizację zamówienia z użyciem spalinowej dmuchawy, oferuje sposób wykonania zamówienia naruszający wprost normy prawa powszechnie obowiązującego, obowiązującego na obszarze, na którym zamówienie ma być realizowane.

Zgodnie z § 1 ust. 7 Projektowanych postanowień umowy (dalej: „PPU”): „Wykonawca zobowiązuje się do wykonywania przedmiotu Umowy zgodnie z Umową, zasadami wiedzy technicznej oraz przepisami obowiązującego prawa.” Ponadto, zgodnie z § 11 ust. 9 PPU: „Wykonawca ma obowiązek znać i stosować w czasie prowadzenia prac wszystkie przepisy dotyczące BHP, ochrony środowiska naturalnego, bezpieczeństwa ruchu i przepisów p.poż.”. Zestawienie tych dwóch elementów – obowiązku wynikającego z PPU oraz deklaracji zawartej w wyjaśnieniach ceny – prowadzi do wniosku, że oferta Konsorcjum A. jest niezgodna z warunkami zamówienia. Konsorcjum A., oferując rozwiązanie wprost niezgodne z przepisami prawa, narusza niewątpliwie § 1 ust. 7 i § 11 ust. 9 PPU.

Ponadto, w Szczegółowej Specyfikacji Technicznej (dalej: „SST”) nr D-10.10.01s pn. „Neutralizacja i usuwanie zanieczyszczeń” przypisanej w TER do wyjaśnianej poz. 8.24, Zamawiający określił szczegółowe wymagania dotyczące wykonania i odbioru prac związanych z neutralizacją i usuwaniem zanieczyszczeń. W ramach punktu 3.2 SST nr D10.10.01s, określającego sprzęt do oczyszczenia nawierzchni, Zamawiający wskazał, że wykonawca powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu: szczotek mechanicznych, zamiatarek samobieżnych, zmywarko-zamiatarek, ładowarek, zbiorników na wodę, maszyn do splukiwania, odkurzaczy przemysłowych, samochodu ciężarowego (o ładowności min. 12 ton) do montażu posypywarki wraz z zakupem i załadunkiem piasku, posypywarki o pojemności min. 4 m³ do posypywania piaskiem lub innym materiałem syplikim, a także przyrządów ręcznych, jak szczotki, grace, łopaty, miotły oraz szytyce. SST D-10.10.01s nie wymienia w katalogu sprzętu dmuchawy żadnego rodzaju. Oznacza to, że Zamawiający konstruując opis przedmiotu zamówienia świadomie nie dopuścił możliwości stosowania dmuchawy przy realizacji prac objętych SST D-10.10.01s. Konsorcjum A. w wyjaśnieniach ceny ujęło dmuchawę spalinową jako element sprzętu, z którego zamierza korzystać przy realizacji

tych prac. Tym samym Konsorcjum A. wprost i jednoznacznie zadeklarowało metodę wykonania zamówienia sprzeczną z SST D-10.10.01s. Biorąc powyższe pod uwagę, Zamawiający, po zapoznaniu się z wyjaśnieniami ceny Konsorcjum A., w których ujawniono powyższe niezgodności z warunkami zamówienia, był obowiązany do odrzucenia oferty A. na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp. Wykorzystanie dmuchawy jest niezgodne z przepisami prawa (podczas gdy dokumenty zamówienia wprost tej zgodności wymagały) oraz z SST D-10.10.01s.

Stanowisko Przystępującego:

Zarzut opiera się na dwóch twierdzeniach: że użycie dmuchawy spalinowej jest zakazane uchwałą nr 115/20 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 8 września 2020 r., oraz że SST D-10.10.01s „świadomie nie dopuściła” tego sprzętu, skoro nie wymieniono go w katalogu z pkt 3.2. Oba twierdzenia są nietrafne, a zarzut jest bezzasadny pod wieloma względami.

Katalog sprzętu z pkt 3.2 SST D-10.10.01s nie jest katalogiem zamkniętym, lecz wymogiem potencjału. Odwołujący pomija pierwsze zdanie przywoływanego przez siebie postanowienia, które brzmi: „Wykonawca przystępujący do oczyszczenia nawierzchni, w zależności od zakresu prac, powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu: [...]” (SST D-10.10.01s, pkt 3.2). Postanowienie to nakłada na wykonawcę obowiązek dysponowania określonym potencjałem technicznym („wykazać się możliwością korzystania”), i to jedynie „w zależności od zakresu prac”. Nie jest to katalog zamknięty, a tym bardziej nie jest to zakaz używania jakiegokolwiek innego narzędzia. Wykładnia a contrario proponowana przez Odwołującego prowadzi do wniosku absurdalnego: skoro w katalogu nie wymieniono np. taczki, worków na odpady czy urządzenia WUKO (osobno przewidzianego w Grupie 12 TER), to ich użycie również miałoby być „świadomie niedopuszczalne”. Wykładni Odwołującego przeczy nadto wprost pkt 5.3.1 tej samej specyfikacji, który wybór narzędzi pozostawia wykonawcy: „Dobór sprzętu powinien być dostosowany do miejsca, zakresu i rodzaju zanieczyszczenia.” (SST D-10.10.01s, pkt 5.3.1). Skoro Zamawiający wprost przekazał wykonawcy kompetencję doboru sprzętu, nie sposób przyjąć, że jednocześnie - w sposób dorozumiany - zakazał użycia narzędzia niewymienionego w katalogu potencjału. Wymaganie, którego naruszenie zarzuca Odwołujący, nie zostało zatem w OPZ określone w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, a to wyklucza zastosowanie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp (por. KIO 199/24).

Odwołujący nie wykazał aktualnej treści powoływanego aktu prawa miejscowego. Odwołujący opiera zarzut wyłącznie na pierwotnym brzmieniu uchwały nr 115/20 z dnia 8 września 2020 r. i na załączniku nr 5 do tej uchwały w wersji z 2020 r. Tymczasem uchwała ta została zmieniona uchwałą nr 204/23 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 21 listopada 2023 r. zmieniającą uchwałę w sprawie programu ochrony powietrza dla stref w województwie mazowieckim, w których zostały przekroczone poziomy dopuszczalne i docelowe substancji w powietrzu, która znówelizowała m.in. przepisy uchwały pierwotnej oraz zaktualizowała jej załączniki - a więc również harmonogram działań naprawczych, na który Odwołujący się powołuje. Odwołujący nie przedstawił tekstu jednolitego ani nie wykazał, jaka jest aktualna treść załącznika nr 5, co samodzielnie dyskwalifikuje przedstawiony dowód i czyni zarzut nieudowodnionym (art. 534 ust. 1 ustawy Pzp).

Zakaz dotyczy „dmuchaw do liści”, a pozycja 8.24 nie obejmuje usuwania liści. Powoływane przez Odwołującego działanie naprawcze zostało oznaczone jako „Ograniczanie wtórnej emisji pyłu - czyszczenie ulic na mokro w gminach miejskich województwa mazowieckiego, w granicach obszaru zabudowanego, zakaz używania spalinowych i elektrycznych dmuchaw do liści we wszystkich gminach województwa”. Przedmiotem poz. 8.24 TER jest natomiast pozimowe oczyszczanie nawierzchni, którego zakres SST D-10.10.01s pkt 5.5 określa jako „usunięcie piasku z drogowych obiektów inżynierskich, nawierzchni jezdni, opasek przykrawężnikowych, zatok postojowych [...]”, a nie usuwanie liści. Odwołujący nie wykazał, aby ujęte w kalkulacji urządzenie było „dmuchawą do liści” w rozumieniu powołanego działania naprawczego ani aby miało być używane do usuwania liści.

Wskazanie narzędzia w kalkulacji kosztowej nie jest deklaracją naruszenia prawa. Zgodnie z § 1 ust. 7 i § 11 ust. 9 PPU Konsorcjum A. zobowiązało się wykonywać przedmiot umowy zgodnie z przepisami obowiązującego prawa oraz znać i stosować przepisy dotyczące ochrony środowiska. Zobowiązanie to jest elementem treści oferty i nie zostało w żaden sposób ograniczone. Pozycja kosztowa w pomocniczej kalkulacji nie stanowi natomiast oświadczenia woli o zamiarze wykonywania zamówienia wbrew prawu; kwestia doboru konkretnego urządzenia jest kwestią sposobu wykonania umowy, podlegającą ocenie na etapie realizacji, a nie przesłanką odrzucenia oferty. Przyjęcie stanowiska Odwołującego oznaczałoby, że o odrzuceniu oferty przesądza nazwa jednej z kilku pozycji sprzętowych w dokumencie sporządzonym na potrzeby wyjaśnienia ceny.

Kwestionowany składnik ma wartość marginalną i nie wpływa na realność ceny. W kalkulacji poz. 8.24 (cena jednostkowa 550,00 zł/km) dmuchawa stanowi pozycję o wartości 20,00 zł, tj. 3,6% ceny jednostkowej. Pozostałe składniki - zamiatarka (75,00 zł), samochód ciężarowy (50,00 zł), urządzenie WUKO (32,50 zł), utylizacja zanieczyszczeń (150,00 zł), odbiór odpadów zmieszanych (11,00 zł), robocizna (80,00 zł), koszty pośrednie (50,00 zł) i zysk (81,50 zł) – w pełni zabezpieczają wykonanie prac przy użyciu wyłącznie sprzętu wymienionego w pkt 3.2 SST. Nawet całkowite wyeliminowanie dmuchawy do zadań, które tego wymagają i zastąpienie jej szczotką mechaniczną nie powoduje niedoboru w cenie jednostkowej, a jedynie przesunięcie w ramach zadeklarowanego zysku.

[Remont pobocza destruktem – pkt 2.3 i 2.4, Grupa 2 TER, Pobocza i pasy rozdzielu]

Uzasadnienie Odwołującego:

W wezwaniu Zamawiający prosił o przedstawienie wyjaśnienia ceny i dowodów dla poz. 2.3 i 2.4 Grupy 2 TER [Pobocza i pasy rozdzielu] z uwagi na istotne rozbieżności cenowe w ofercie Konsorcjum oraz kosztorysie inwestorskim i pozostałych ofertach.

W przedstawionej kalkulacji w pkt 2.3 Konsorcjum A. przewidywało 0,01 t/m² destruktu. Biorąc pod uwagę, że w tej pozycji TER wykonawcy mieli wycenić remont poboczny destruktem bitumicznym o powierzchni 1m² i głębokości 10 cm, to przyjęta i wyceniona ilość materiału jest wielokrotnie zaniżona i nie wystarczy do realizacji zamówienia zgodnie z wymogami Zamawiającego. W pkt 2.4 Konsorcjum A. przewidywało 0,001 t/m² destruktu, na potrzeby wypełnienia ubytku o powierzchni 1m² i głębokości 1 cm, co również jest wartością wielokrotnie zaniżoną. Gęstość nawierzchni bitumicznej średnio wynosi 2400kg/m³, zaś wykonanej z niej warstwy pobocza około 2000kg/m³. Przykładowo, w pracy opublikowanej przez Instytut Badawczy Dróg i Mostów spośród badanych destruków najniższa gęstość (czyli z porami wewnątrz ziaren) wynosiła 2523kg/m³ a najwyższa 2,556kg/m³ (Broszura Road and Bridges Instytutu Badawczego Dróg i Mostów Tom 22 N,r 1 (2023) [link: <https://www.rbdm.pl/index.php/rb/article/view/22n1p63/689> dostęp z dnia 3 lipca 2026 r., godz. 12.00]). Odniesienie do gęstości znajdziemy również w opracowaniu niezależnego laboratorium Labor Aquila i Politechniki Opolskiej z magazynu Autostrady nr 5/2019 [link: https://instytut-labor-aquila.pl/wp-content/uploads/2020/05/artikul-granulat-starkiewicz_mau_5_2019-3.pdf dostęp z dnia 3 lipca 2026 r., godz. 12.15)]. Podana powyżej wartość 2,499 kg/m³ również nie pozostawia złudzeń, że dane w wyjaśnieniach zostały wielokrotnie zaniżone. Odwołujący przedstawił również skan wyjaśnienia GDDKiA Oddział Białystok w sprawie przyjęcia do rozliczeń z wykonawcą obiektywnego wskaźnika gęstości na poziomie 2400kg/m³ [link: <https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&opi=89978449&url=https://www.archiwum.gddkia.gov.pl/pl/d/4c47334721e8e1221d9aaf2c34730813&ved=2ahUKEwj5VOb7aVaxWlUFIUIHeHNCc8QFnoECBkQAQ&usq=AOwaw2D5J4xvaomZMhBMjhQ5e> dostęp z dnia 2 lipca 2026 r., godz. 21.00) – dotyczy postępowania prowadzonego przez

GDDKiA Oddział Białystok w 2011 r. Odwołujący wskazał, że gęstość destruktu na poziomie 2000kg/m³, przyjęta przez niego na potrzeby uzasadnienia tego zarzutu jest wartością minimalną, podczas gdy powyższe opracowania jednoznacznie wskazują, że wartość ta powinna być w rzeczywistości dużo wyższa. Bazując na tej minimalnej wartości, Odwołujący zamieścił w odwołaniu rysunek, który ma przedstawiać efekt niezgodności potwierdzonej w wyjaśnieniach Konsorcjum A.. Odwołujący stwierdził, że Konsorcjum A. przyjęło niewystarczającą ilość materiału w pozycji 2.3 i 2.4 TER, aby spełnić wymogi z dokumentów zamówienia. W szczególności, jest to ilość niewystarczająca dla przyjętej w TER jednostki obmiarowej, tj. 1m x 1m x 10 cm (pkt 2.3) i 1m x 1m x 1cm (pkt 2.4). Tak znaczące niedoszacowanie materiału skutkowało obniżeniem ceny Konsorcjum, która stanowiła odpowiednio 46% i 15% kosztorysu oraz 58% i 22% średniej ceny wszystkich ofert. Tym samym, zdaniem Odwołującego, oferta jest w tym zakresie niezgodna z warunkami zamówienia, ponieważ zaoferowana przez Konsorcjum A. ilość materiału nie pozwoli na całkowite wypełnienie ubytków o pojemności wskazanej przez Zamawiającego w TER. Nie ma przy tym znaczenia oświadczenie Konsorcjum, że „Wykonawca jest w posiadaniu destruktu z poprzednich kontraktów”. Po pierwsze, chodzi tu o zaoferowaną ilość materiału, która jest niewystarczająca do realizacji zgodnie z wymogami. Po drugie, fakt, że Konsorcjum jest już w posiadaniu destruktu, nie oznacza automatycznie, że nie ma on ceny. Wykonawca musiał bowiem ten destrukc kupić lub w inny sposób zdobyć (np. wyprodukować własnymi zasobami), co wiązało się z pewnością z kosztami. Po trzecie, Konsorcjum nie przedstawiło na posiadanie destruktu żadnych dowodów. Z tego względu przedstawiona kalkulacja również jest nieprawidłowa.

Niezależnie od powyższego, Odwołujący wskazał, że Konsorcjum A. przyjęło w poz. 2.4 TER 0,001 roboczogodziny na metr kwadratowy, co oznacza, że 1m² pobocza o grubości 1cm pracownik wykona w niecałe 3,6 sekundy. Jest to wartość wielokrotnie zaniżona, a rzeczywisty czas realizacji wynosi ok. 25 s/m². Fizycznie nie ma możliwości, aby jeden pracownik wykonywał te prace w ciągu niecałych 4 sekund, co wskazuje, że wyliczenie jest pozorne, a taka metoda realizacji oznaczałaby niezgodność oferty z warunkami zamówienia, bowiem Konsorcjum A. nie zaoferowało remontu pobocza o wymaganej objętości. Podobnie, w poz. 2.3 TER, gdzie Konsorcjum A. przyjęło 0,01 roboczogodziny na metr kwadratowy, co oznacza, że 1m² pobocza o grubości do 10cm pracownik wykona w 36 sekund, podczas gdy w rzeczywistości czas pracy wynosi średnio 60 sekund. SST 05.02.00b wymaga m.in. przygotowania powierzchni, rozłożenia odpowiedniej ilości materiału, uzyskania wymaganych spadków i profilu, zagęszczenia warstwy oraz kontroli wykonanej nawierzchni. Nie można wykonać tych prac w 3,6 sekundy czy w ciągu 36 sekund na 1m².

W pkt 3.2 właściwej SST, tj. SST 05.02.00b, Zamawiający wskazał sprzęt wymagany przy realizacji prac, tj. m.in. walce statyczne, gładkie lub ogumione, samojedźne lub doczepne, walce wibracyjne lub płytowe zagęszczarki wibracyjne. Tymczasem Konsorcjum A. wymieniając sprzęt w kalkulowany w poz. 2.3 i 2.4 TER wskazało jedynie na poboczarzkę i samochód ciężarowy, pomijając zupełnie pozostały sprzęt wymagany przez Zamawiającego, w szczególności walec i zagęszczarkę. Tym samym, Konsorcjum A. nie zaoferowało ani nie wliczyło tego sprzętu, co oznacza niezgodność oferty z warunkami zamówienia.

Powyższe niedoszacowanie i niezgodności mają istotne znaczenie również ze względu na limity cenowe określone przez Zamawiającego w TER. Zgodnie z uwagą nr 4 zamieszczoną pod Tabelą dla Grupy 2 TER „Wartość poz. 2.3 znajdująca się w kolumnie G, będąca wynikiem przemnożenia oferowanej przez Wykonawcę ceny jednostkowej wskazanej w kolumnie E i ilości wskazanej w kolumnie F przez Zamawiającego, nie może być wyższa niż 0,18% kwoty stanowiącej łączną wartości Grupy 2, wskazanej w kolumnie G poz. 23.” Obecnie cena jednostkowa w poz. 2.3 Grupy 2 TER Konsorcjum wynosi 2,10 zł, czyli udział pozycji 2.3 w wartości całej Grupy 2 TER wynosi 0.171 %. Biorąc pod uwagę, że przyjęta przez Konsorcjum ilość materiału jest 20-krotnie zaniżona, przy prawidłowej kalkulacji, cena jednostkowa całej pozycji powinna być w rzeczywistości 20-krotnie większa. Bez znaczenia jest przy tym okoliczność, że materiał został wyceniony przez Konsorcjum A. na 0 zł (co, jak zauważono powyżej nie zostało w żaden sposób udowodnione). Realizacja remontu pobocza z użyciem 20 – krotnie większej ilości materiału oznacza proporcjonalne zwiększenie nakładu pracy człowieka i sprzętu. Tym samym, gdyby Konsorcjum A. prawidłowo wliczyło ilość materiału, to przy przyjętych w kosztorysie Konsorcjum stawkach, cena jednostkowa poz. 2.3 wynosiłaby 42 zł, a wartość kolumny G 42 000 zł, co stanowiłoby ok. 3,42% wartości całej Grupy 2. Limit oznaczony przez Zamawiającego byłby zatem przekroczony wielokrotnie.

Stanowisko Przystępującego:

Przystępujący wskazał, że Opis przedmiotu zamówienia nie określa ilości ani gęstości materiału. Ani TER, ani SST D-05.02.00b nie zawierają jakiegokolwiek wytycznej co do ilości destruktu przypadającej na 1 m² ani co do jego gęstości. Specyfikacja definiuje destrukc wyłącznie jakościowo („kruszywo mineralno-bitumiczne pozyskane z frezowania starych zniszczonych nawierzchni bitumicznych”, pkt 2.2), a technologię opisuje jako uzupełnianie *pojedynczych выбоїв i koleїн* (pkt 5.6) oraz naprawę średnią (pkt 5.7). Wielkość zużycia materiału zależy zatem od rzeczywistej geometrii ubytków, nie zaś od iloczynu powierzchni i maksymalnej grubości warstwy. Odwołujący błędnie odczytuje jednostkę obmiarową. Poz. 2.3 dotyczy remontu poboczey „o grubości warstwy do 10 cm”. Sformułowanie „do 10 cm” określa *górną granicę*, a nie stałą grubość warstwy na każdym metrze kwadratowym. Odwołujący zaś w całym wywodzie (pkt 3.17, 3.25, 3.41 odwołania oraz załączone „ilustracje”) przyjmuje, że każdy metr kwadratowy wymaga wypełnienia bryły 1 m x 1 m x 10 cm. Założenie to nie wynika z żadnego postanowienia dokumentów zamówienia i jest sprzeczne z technologią opisaną w pkt 5.6 SST D-05.02.00b. Dowody Odwołującego dotyczą gęstości ziaren, a nie gęstości warstwy. Odwołujący powołuje publikację Instytutu Badawczego Dróg i Mostów, z której wynika, że badane destrukty miały gęstość od 2 523 do 2 556 kg/m³, sam przy tym wskazując, że jest to gęstość „z porami wewnątrz ziaren”. Jest to gęstość ziaren (gęstość materiału stałego), a nie gęstość objętościowa nasypowa luźnego destruktu ani gęstość wbudowanej i zagęszczonej warstwy pobocza, które są istotnie niższe. Odwołujący myli zatem dwie różne wielkości fizyczne i na tej podstawie konstruuje wskaźnik „2 000-2 400 kg/m³”, który następnie przedstawia jako „obiektywny”. Powołane pismo GDDKiA Oddział w Białymstoku dotyczy innego, odrębnego postępowania i innego kontraktu, nie stanowi źródła prawa ani wiążącej wykładni dokumentów zamówienia w niniejszej sprawie, a Odwołujący nie wykazał jakiegokolwiek związku jego treści ze sposobem skalkulowania oferty przez Konsorcjum A. Ilość materiału jest w tych pozycjach cenowo obojętna. Konsorcjum przyjęło w poz. 2.3 i 2.4 cenę destruktu na poziomie 0,00 zł/t, wskazując, że dysponuje destruktem pozyskanym z wcześniej realizowanych kontraktów. Iloczyn dowolnej ilości materiału i ceny 0,00 zł/t równa się zeru. Wskazana w kalkulacji ilość (0,01 t/m² i 0,001 t/m²) nie miała zatem żadnego wpływu na wysokość ceny jednostkowej i nie mogła „sztucznie obniżyć ceny oferty”. Zarzut, że wielkość obojętna dla wyniku obliczenia zaniżyła cenę, jest wewnętrznie sprzeczny. Destrukc nie jest przy tym materiałem, który się nabywa, lecz materiałem z odzysku, powstającym w wyniku frezowania istniejących nawierzchni. Sam Zamawiający przewidział to w TER, obejmując Grupą 1 pozycje 1.14 i 1.15 („Frezowanie nawierzchni [...] z odwiezieniem frezów na składowisko”) i wprost rozróżniając w Grupie 2 pozycje z materiałem Zamawiającego (poz. 2.1-2.2) oraz z materiałem Wykonawcy (poz. 2.3-2.4). Zamawiający zaakceptował także w SST „Wymagania Ogólne” wykonywanie prac z materiałami „pochodzącymi z odzysku (np. z destruktu, kostki brukowej, kamiennej, itp.)”. Posiadanie własnego zasobu destruktu jest zatem obiektywnym, właściwym wyłącznie temu wykonawcy czynnikiem obniżającym koszt w rozumieniu art. 224 ust. 3 pkt 1 ustawy Pzp. Argument oparty na limicie cenowym obraca się przeciwko Odwołującemu. Odwołujący twierdzi (pkt 3.34-3.36 odwołania), że przy

„prawidłowej” kalkulacji cena jednostkowa poz. 2.3 powinna wynosić 42,00 zł, a wartość pozycji 42 000 zł, tj. ok. 3,42% wartości Grupy 2. Odwołujący sam zatem przyznaje, że postulowana przez niego „prawidłowa” cena wielokrotnie przekraczałaby limit 0,18% ustanowiony przez Zamawiającego w Ustawie nr 4 do Grupy 2, a więc byłaby niedopuszczalna. Przy wartości Grupy 2 wynikającej z oferty Konsorcjum maksymalna dopuszczalna cena jednostkowa poz. 2.3 wynosi ok. 2,21 zł/m²; Konsorcjum zaofერowało 2,10 zł/m², a więc cenę odpowiadającą ok. 95% dopuszczalnego pulapu i mieszczącą się w limicie (0,171% < 0,18%). Teza odwołania prowadzi zatem do wniosku, że w tym postępowaniu żadna oferta nie mogła być jednocześnie zgodna z SST i z TER - co jest wnioskiem absurdalnym i samo w sobie dowodzi wadliwości przyjętego przez Odwołującego założenia. Sam Odwołujący zresztą złożył ofertę na poz. 2.3 mieszczącą się w tym samym limicie, a więc opartą na tym samym „zaniżeniu”, które zarzuca Konsorcjum. Zarzut braku wyceny walca i zagęszczarki. Wykaz sprzętu z pkt 3.2 SST D-05.02.00b poprzedzony jest zastrzeżeniem: „W zależności od zakresu robót oraz sposobu ich wykonania, Wykonawca powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu”. Jest to - tak jak w przypadku SST D-10.10.01s - wymóg potencjału technicznego uzależniony od zakresu i sposobu wykonania robót, a nie nakaz ujęcia każdej z wymienionych maszyn w kalkulacji każdej pozycji. Konsorcjum ujęło w kalkulacji poboczkarkę, tj. układarkę mechaniczną do poboczki, która w jednym przejściu rozkłada, profiluje i zagęszcza warstwę - co czyni odrębne wykazywanie walca zbędnym przy tej technologii. Koszty ewentualnego sprzętu uzupełniającego (zagęszczarka płytowa, ubijak) mieszczą się w kosztach pośrednich i rezerwie na ryzyko ujętych w cenie jednostkowej zgodnie z Uwagą nr 2 do TER. Przystępujący przypomniał, że przyjęta technologia jest wyłączną domeną wykonawcy, a „inny przewidywany nakład materiałów czy wykorzystania sprzętu” nie świadczy o niezgodności oferty z warunkami zamówienia (KIO 935/26 i in.).

REMONT POBOCZA MIESZANKA – PKT 2.14 I 2.15, GRUPA 2 TER, POBOCZA I PASY ROZDZIAŁU

Stanowisko Odwołującego:

W wezwaniu do przedstawienia wyjaśnień Zamawiający poprosił o przedstawienie kalkulacji i dowodów dla poz. 2.14 i 2.15 TER, Grupa 2 z uwagi na istotne rozbieżności cenowe w ofercie Konsorcjum oraz kosztorysie inwestorskim i pozostałych ofertach:

W przedstawionej kalkulacji Konsorcjum A. przewidziało 0,005 t/m² kruszywa w poz. 2.14 i 0,0005 t/m² w poz. 2.15. Są to wartości wielokrotnie zaniżone, uniemożliwiające realizację tych pozycji zgodnie z wymogami Zamawiającego, bowiem nie umożliwiają wypełnienia ubytku o wymiarach odpowiednio 1m² x 10 cm i 1m² x 1 cm. Gęstość materiału wynosi 2000kg/m³, co zostało wykazane już wcześniej – gęstość destruktu i kruszywa łamanego jest taka sama. Na potwierdzenie niezgodności ujawnionej w wyjaśnieniach Konsorcjum A. Odwołujący przedstawił w odwołaniu kalkulację dla poz. 2.14 i 2.15.

Mając to na uwadze, Odwołujący stwierdził, że Konsorcjum A. przyjęło niewystarczającą ilość materiału w pozycji 2.14 i 2.15 TER, aby spełnić wymogi z dokumentów zamówienia. W szczególności, jest to ilość niewystarczająca dla przyjętej w TER jednostki obmiarowej, tj. 1m x 1m x 10 cm (pkt 2.14) i 1m x 1m x 1cm (pkt 2.15). Tak znaczące niedoszacowanie materiału skutkowało obniżeniem ceny Konsorcjum A., która stanowiła odpowiednio 18% i 31% kosztorysu oraz 23% (pkt 2.14) i 38% (pkt 2.15) średniej ceny wszystkich ofert. Tym samym, w ocenie Odwołującego, oferta jest w tym zakresie niezgodna z warunkami zamówienia, ponieważ zaofერowana przez Konsorcjum A. ilość materiału nie pozwoli na całkowite wypełnienie ubytków o pojemności wskazanej przez Zamawiającego w TER.

Niezależnie od powyższego, Odwołujący wskazał, że Konsorcjum A. przyjęło w poz. 2.14 TER 0,01 t-g/m², co oznacza, że 1m² pobocza o grubości 10 cm pracownik wykona w 36 sekund. Jest to wartość wielokrotnie zaniżona, a rzeczywisty czas realizacji wynosi ok. 60 s/m². W ocenie Odwołującego, fizycznie nie ma możliwości, aby jeden pracownik wykonywał te prace w ciągu 36 sekund, co wskazuje, że wyliczenie jest pozorne, a taka metoda realizacji oznaczałaby niezgodność oferty z warunkami zamówienia, bowiem Konsorcjum nie zaofერowało remontu pobocza o wymaganej objętości. Podobnie w poz. 2.15 TER, gdzie Konsorcjum przyjęło 0,001 t-g/m², co oznacza, że 1m² pobocza o grubości 1 cm pracownik wykona w 3,6 sekundy, podczas gdy w rzeczywistości czas pracy wynosi średnio 25 sekund.

Ponadto, w pkt 3.2 właściwej SST, tj. SST 06.03.02a, Zamawiający wskazał sprzęt wymagany przy realizacji prac „Wykonawca przystępując do wykonania prac związanych z remontem i uzupełnieniem ubytków w poboczach oraz uzupełnieniem zaniżonych poboczki, winien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu: sprzętu mechanicznego w postaci: - równiarek do profilowania, - ładowarek czołowych, - brony talerzowej, kultywatory, układarki mechaniczne do poboczki, - małe walce, - wibracyjne zagęszczarki płytowe, ubijaki mechaniczne i ręczne, - przewoźne zbiorniki na wodę. Tymczasem Konsorcjum wymieniając sprzęt w kalkulowaniu w poz. 2.14 i 2.15 TER wskazało jedynie na poboczkarkę i samochód ciężarowy, pomijając zupełnie pozostały sprzęt wymagany przez Zamawiającego, w szczególności zagęszczarkę. Tym samym, Konsorcjum nie zaofერowało ani nie wliczyło tego sprzętu, co oznacza niezgodność oferty z warunkami zamówienia.

Stanowisko Przystępującego:

Przystępujący wskazał, że argumentacja przedstawiona przez niego do poprzedniego zagadnienia zachowuje pełną aktualność. Dodatkowo wyjaśnił:

SST D-06.03.02a nie określa ilości kruszywa ani gęstości mieszanki. Specyfikacja przypisana do poz. 2.14 i 2.15 określa wyłącznie wymagania jakościowe materiału (zgodność z WT-4 2010, uziarnienie destruktu 0+25 mm) oraz wymagania wynikowe dla wykonanej warstwy (wskaźnik zagęszczenia IS $\geq 0,98$, tolerancja pochyłości $\pm 1\%$, nierówności do 15 mm). Jedyna proporcja mieszanki wskazana w SST to mieszanka destrukto-piaskowa 3:1 (pkt 1.4.3 i 5.3), a więc *inna* niż mieszanka 50:50 rozliczana w poz. 2.14. Żadne postanowienie OPZ nie określa, ile ton kruszywa przypada na 1 m². Odwołujący nie wskazał - bo wskazać nie może - punktu OPZ, z którego miałyby wynikać kwestionowana wielkość. Odwołujący stosuje gęstość destruktu asfaltowego do kruszywa łamanego. W pkt 3.40 odwołania Odwołujący stwierdza, że „gęstość destruktu i kruszywa łamanego jest taka sama” i przyjmuje 2 000 kg/m³, przy czym wartość tę wyprowadza - jak wskazano wyżej - z gęstości ziaren destruktu bitumicznego. Twierdzenie to jest dowolne: gęstość nasypowa kruszywa łamanego 0/31,5 wbudowanego w warstwę pobocza jest istotnie niższa. Odwołujący nie przedstawił na tę okoliczność żadnego dowodu. Nawet przy założeniu Odwołującego cena jednostkowa pokrywa koszt. Przyjmując - wyłącznie na potrzeby argumentacji - wszystkie założenia Odwołującego (warstwa 10 cm na każdym metrze kwadratowym, gęstość 2 000 kg/m³, udział kruszywa 50%, czas pracy 60 s/m²), koszt bezpośredni wykonania 1 m² poz. 2.14 wyniósłby: kruszywo 0,05 m³ x 2,0 t/m³ x 60,00 zł/t = 6,00 zł; robocizna 0,0167 t-g x 40,00 zł = 0,67 zł; sprzęt (poboczkarka i samochód) 0,30 zł - łącznie 6,97 zł, przy cenie jednostkowej zaofერowanej przez Konsorcjum wynoszącej 7,00 zł. Cena pokrywa zatem koszt nawet przy skrajnie niekorzystnych dla Konsorcjum założeniach, kosztem zadeklarowanej marży. Destrukt w tej pozycji jest materiałem Zamawiającego, a więc nie generuje kosztu zakupu. Analogicznie dla poz. 2.15 („za każdy dalszy 1 cm różnicy”): koszt materiału przy założeniach Odwołującego wynosi 0,005 m³ x 2,0 t/m³ x 60,00 zł/t = 0,60 zł, sprzęt 0,03 zł - łącznie 0,63 zł przy cenie jednostkowej 0,80 zł. Nakład robocizny w pozycji przyrostowej jest nakładem krańcowym, ponoszonym w ramach tej samej operacji technologicznej wycenionej w poz. 2.14; przypisywanie mu pełnego cyklu

czynności (25 s/m²) jest, jak wskazano powyżej, metodologicznie błędne.

Prace pomocnicze – Grupa 12 TER

Uzasadnienie Odwołującego:

W wezwaniu Zamawiający poprosił o przedstawienie kalkulacji i dowodów dla poz. 2, 10, 11, 12, 16 i 17 TER, Grupa 12 z uwagi na istotne rozbieżności cenowe w ofercie Konsorcjum A. oraz kosztorysie inwestorskim i pozostałych ofertach.

W uwagach do opisu, umieszczonych pod tabelą 12 TER, Zamawiający wskazał, że wycenie podlega „sprzęt wraz z wykwalifikowanym operatorem”.

W przedstawionej kalkulacji, dla każdej z sześciu wyjaśnianych pozycji, Konsorcjum A. wskazało 0 zł w koszcie robocizny. Dodatkowo, Konsorcjum A. wskazało, że „Cena poszczególnych pozycji grupy nr 12 TER wynika z indywidualnych uwarunkowań wykonawcy – konsorcjum firm. Usługi będą wykonywane osobiście przez właściciela Z.U.H. „KOPTRANS” W.P. prowadzącego jednoosobową działalność gospodarczą, posiadającego wymagane kwalifikacje i doświadczenie do obsługi sprzętu. W związku z tym wykonawca nie ponosi kosztów zatrudnienia dodatkowego operatora (wynagrodzenia, składek pracodawcy oraz kosztów organizacyjnych związanych z zatrudnieniem pracownika). Ponadto, wykonawca – konsorcjum firm dysponuje własnym sprzętem niezbędnym do realizacji zamówienia, co eliminuje koszty wynajmu maszyn. Powyższe okoliczności umożliwiają zaoferowanie ceny niższej od cen części konkurentów przy zachowaniu rentowności i możliwości należytego wykonania zamówienia.” Zgodnie z powyższym, Konsorcjum opiera brak wyceny robocizny na argumentie, że wszystkie urządzenia będą każdorazowo obsługiwane wyłącznie przez Pana W.P.. Odwołujący wskazał, że Konsorcjum A. nie załączyło dowodów na posiadanie przez Pana W.P. uprawnień operatora sprzętu. Tymczasem z powyższych pozycji, formalnych uprawnień kwalifikacyjnych wymagają: a) spycharka – uprawnień kl. III operatora spycharki zgodnie z § 23 oraz Załącznikiem nr 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 583 z późn. zm.); b) podnośnik koszowy do 15 m oraz podnośnik koszowy powyżej 15,1 m – zaświadczenie kwalifikacyjne UDT dla kategorii podestów ruchomych zgodnie z art. 22 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1194 z późn. zm.) w zw. z § 23 oraz Załącznikiem nr 3 rozporządzenia Ministra Przedsiębiorczości i Technologii z dnia 21 maja 2019 r. w sprawie sposobu i trybu sprawdzania kwalifikacji wymaganych przy obsłudze i konserwacji urządzeń technicznych oraz sposobu i trybu przedłużania okresu ważności zaświadczeń kwalifikacyjnych (Dz. U. poz. 1008). Odwołujący stwierdził również, że przyjęty przez Konsorcjum model nie zapewnia należytej realizacji zamówienia. W przypadku, gdyby zaistniała konieczność jednoczesnego wykorzystania dwóch urządzeń (np. młota pneumatycznego i piły), taka realizacja byłaby niemożliwa. Zgodnie z TER, łączna liczba godzin przewidzianych przez Zamawiającego dla powyższych pozycji wynosi 600h. Jakakolwiek niedyspozycja Pana Witolda Piętki w tym czasie, jak np. urlop, zwolnienie chorobowe czy inne obowiązki, uniemożliwi realizację zamówienia. Należy zatem uznać, że Konsorcjum nie wliczyło w rzeczywistości kosztu operatora w powyższych pozycjach, wbrew wyraźnej instrukcji TER. Konsorcjum A. mogło bowiem wliczyć 0 zł robocizny ewentualnie dla jednej pozycji, do której dedykowany byłby Pan W.P.. Dla pozostałych pozycji należało natomiast przewidzieć koszt operatora zatrudnionego na podstawie umowy o pracę. Oparcie kalkulacji sześciu pozycji na jednej konkretnej osobie jest nieprawidłowe i uniemożliwia należyłą realizację zamówienia w zakresie powyższych pozycji Grupy 12 TER. Wyjaśnienia Konsorcjum A. należy uznać za pozorne, potwierdzające w rzeczywistości brak zaoferowania i w kalkulowaniu w cenę kosztu operatora, co stanowi niezgodność treści oferty z warunkami zamówienia. Powyższy brak, Konsorcjum A. usiłuje tłumaczyć zaangażowaniem Pana Witolda Piętki, co należy odczytywać wyłącznie jako strategię obliczoną na ukrycie rzeczywistej wady TER, a tym samym oferty. Gdyby Konsorcjum A. wliczyło koszt robocizny w powyższych pozycjach (wg zadeklarowanej stawki 40 zł/h) to cena całej Grupy 12 wzrosłaby o ponad 13%.

Niezależnie od powyższego, Odwołujący wskazał, że z wyjaśnień Konsorcjum A. wynika, iż czas pracy dla poszczególnych pozycji jest wielokrotnie zaniżony i nie uwzględniono w nich wymaganego sprzętu, co uniemożliwia realizację zamówienia zgodnie z wymogami Zamawiającego i sztucznie obniżyło cenę oferty.

Poz. 1.72 TER – naprawa nawierzchni z destruktu mas bitumicznych, za każdy dalszy 1 cm różnicy, materiał Zamawiającego - Zgodnie z SST 05.02.00b wykonanie tej pozycji obejmuje oczyszczenie miejsca naprawy z błota i innych zanieczyszczeń, wzniesienie podłoża, ułożenie destruktu, wyprofilowanie powierzchni, dokładne zagęszczenie (ubijaniem, płytą wibracyjną, a przy większym zakresie robót – lekkim walcem), kontrolę zagęszczenia, grubości i profilu oraz uporządkowanie terenu. Konsorcjum A. przyjęło w tej pozycji TER nakład robocizny w wysokości 0,01 r-g/m², co oznacza, że cały powyższy zakres czynności pracownik ma wykonać w 36 sekund na 1 m². Jest to wartość wielokrotnie zaniżona – rzeczywisty czas wykonania tych czynności, nawet przy założeniu, że dodatkowa warstwa 1 cm układana jest jednocześnie z warstwą podstawową, wynosi ok. 60 s/m². Dodatkowo w kalkulacji sprzętowej tej pozycji Konsorcjum A. nie wykazało żadnego sprzętu do zagęszczenia, mimo że SST wprost wymaga tej czynności – wskazano wyłącznie samochód ciężarowy do transportu destruktu. Fizycznie nie ma możliwości, aby w ciągu 36 sekund oczyścić, rozłożyć destruk, wyprofilować, zagęścić, skontrolować i uporządkować teren na 1 m² powierzchni, co wskazuje, że wyliczenie jest pozorne. Tym samym nakład przewidziany przez Konsorcjum A. jest wielokrotnie zaniżony, co oznacza, że nie umożliwi on realizacji zamówienia w zakresie tej pozycji zgodnie z wymaganiami SST, a jednocześnie sztucznie obniżyło to cenę jednostkową zaoferowaną w TER.

Poz. 2.2 TER – remont pobocza destruktem bitumicznym, za każdy dalszy 1 cm różnicy - Zgodnie z SST 05.02.00b wykonanie tej pozycji obejmuje przygotowanie miejsca robót, oczyszczenie, rozłożenie destruktu, wyprofilowanie powierzchni do wymaganej geometrii oraz dokładne zagęszczenie (przy większych powierzchniach – mechaniczne), przy czym cena ma dodatkowo obejmować oznakowanie robót, sprzęt, transport, przygotowanie podłoża, kontrole oraz uporządkowanie terenu. Konsorcjum A. przyjęło w tej pozycji TER nakład robocizny w wysokości 0,001 r-g/m² (uzupełniony sprzętem: pobocznarka 0,0002 m-g/m² i samochód 0,0001 m-g/m²), co oznacza, że cały opisany wyżej zakres czynności pracownik wraz ze sprzętem ma wykonać w 3,6 sekundy na 1 m², czyli ok. 1000 m² w ciągu jednej roboczogodziny. Jest to wartość wielokrotnie zaniżona – rzeczywisty czas wykonania tych czynności, nawet przy dobrze zorganizowanym i ciągłym froncie robót, wynosi średnio ok. 20-25 s/m², co odpowiada realnej wydajności rzędu 150240 m²/r-g. Fizycznie nie ma możliwości, aby w ciągu niecałych 4 sekund przygotować miejsce robót, oczyścić je, rozłożyć destruk, wyprofilować i zagęścić powierzchnię, co wskazuje, że wyliczenie jest pozorne. Tym samym nakład przewidziany przez Konsorcjum A. jest wielokrotnie zaniżony, co oznacza, że nie umożliwi on realizacji zamówienia w zakresie tej pozycji zgodnie z wymaganiami SST, a jednocześnie sztucznie obniżyło to cenę jednostkową zaoferowaną w TER.

Poz. 6.66 TER – wymiana baterii do drogowej lampy ostrzegawczej (typu U-35), min. 7 Ah - Zgodnie z SST 07.02.01 lampa ostrzegawcza wraz z pojemnikiem na baterię stanowi jedną konstrukcję, umożliwiającą wymianę baterii na kompatybilną i zapewniającą wymagany czas działania, przy czym SST przewiduje przy pracach na oznakowaniu

aktywnym m.in. czynności przygotowawcze, demontaż istniejących elementów, montaż nowych, kontrolę/przegląd oraz wykonanie robót przy właściwym zabezpieczeniu organizacji ruchu. W praktyce wymiana baterii obejmuje co najmniej: otwarcie/zdemontowanie zabezpieczenia pojemnika, dostęp do baterii, odłączenie i wyjęcie starej baterii, włożenie nowej, wykonanie podłączenia, sprawdzenie działania lampy oraz ponowne zamknięcie i zabezpieczenie obudowy. Konsorcjum przyjęło w tej pozycji TER nakład robocizny w wysokości 0,01 r-g/szt., co oznacza, że cały ten zakres czynności pracownik ma wykonać w 36 sekund na sztukę. Jest to wartość wielokrotnie zaniżona – rzeczywisty czas wykonania tych czynności wynosi ok. 5 minut na sztukę. Fizycznie nie ma możliwości, aby w ciągu 36 sekund otworzyć zabezpieczoną obudowę, odłączyć i wymienić baterię, wykonać podłączenie, skontrolować działanie lampy oraz ponownie zabezpieczyć obudowę, co wskazuje, że wyliczenie jest pozorne. Tym samym nakład przewidziany przez Konsorcjum A. jest zaniżony ok. 8-10-krotnie, co oznacza, że nie umożliwi on realizacji zamówienia w zakresie tej pozycji zgodnie z wymaganiami SST, a jednocześnie sztucznie obniżyło to cenę jednostkową zaoferowaną w TER.

Poz. 6.67 TER – wymiana baterii/akumulatora do drogowej lampy ostrzegawczej (typu U35), do 50 Ah. Zakres czynności jest analogiczny jak w poz. 6.66, z tą różnicą, że dotyczy znacznie większego i cięższego akumulatora, co wymaga dodatkowego nakładu czasu i wysiłku przy demontażu i montażu (otwarcie zabezpieczonej obudowy, odłączenie i wyjęcie akumulatora do 50 Ah, zamontowanie nowego, wykonanie połączeń, kontrola działania lampy, ponowne zamknięcie i zabezpieczenie). Konsorcjum przyjęło w tej pozycji TER identyczny jak w poz. 6.66 nakład robocizny – 0,01 r-g/szt., co oznacza, że pomimo znacznie cięższego elementu pracownik ma wykonać ten sam zakres czynności w tym samym czasie – 36 sekund na sztukę. Jest to wartość wielokrotnie zaniżona – rzeczywisty czas wykonania tych czynności wynosi ok. 6 minut na sztukę. Fizycznie nie ma możliwości, aby w ciągu 36 sekund wymienić znacznie cięższy akumulator do 50 Ah wraz z wykonaniem połączeń i kontrolą działania, co wskazuje, że wyliczenie jest pozorne. Tym samym nakład przewidziany przez Konsorcjum A. jest zaniżony ok. 10-krotnie, co oznacza, że nie umożliwi on realizacji zamówienia w zakresie tej pozycji zgodnie z wymaganiami SST, a jednocześnie sztucznie obniżyło to cenę jednostkową zaoferowaną w TER.

Poz. 8.15 TER – oczyszczanie trawników - Zgodnie z SST 10.10.01h oczyszczanie i pielęgnacja trawników obejmuje zbieranie i utylizację śmieci, odsłonięcie i oczyszczenie prefabrykatów betonowych ograniczających trawnik, uzupełnienie ziemią lokalnych zaniżeń, grabienie trawników i wywóz wygrabionych traw, dosiewanie trawy, zasilanie nawozem oraz jesienią wygrabienie i wywóz liści. Konsorcjum A. przyjęło w tej pozycji TER nakład robocizny w wysokości 0,0033 r-g/m², co oznacza, że cały powyższy zakres czynności pracownik ma wykonać w 11,88 sekundy na 1 m², co odpowiada wydajności ok. 303 m² trawnika w ciągu jednej roboczogodziny. Jest to wartość wielokrotnie zaniżona – rzeczywisty czas wykonania tych czynności dla przeciętnego zakresu oczyszczania i pielęgnacji wynosi ok. 45 s/m², przy czym przy jesienim grabieniu liści, uzupełnianiu ziemi czy dosiewie czas ten może być znacznie większy. Dodatkowo Konsorcjum wykazało w kalkulacji tej pozycji zasadniczo wyłącznie robocizną i samochód do transportu materiałów do kompostownika, pomijając koszt ziemi, materiału siewnego i nawozu, których użycie SST wprost przewiduje. Fizycznie nie ma możliwości, aby w ciągu niecałych 12 sekund zebrać śmieci, oczyścić krawężniki i obrzeża, uzupełnić ziemią zaniżenia, wygraść i dosiać trawę oraz zasilić nawozem 1 m² powierzchni, co wskazuje, że wyliczenie jest pozorne. Tym samym nakład przewidziany przez Konsorcjum jest A. wielokrotnie zaniżony, co oznacza, że nie umożliwi on realizacji zamówienia w zakresie tej pozycji zgodnie z wymaganiami SST, a jednocześnie sztucznie obniżyło to cenę jednostkową zaoferowaną w TER.

Poz. 8.22 TER – neutralizacja nawierzchni zanieczyszczonych substancjami ropopochodnymi przy użyciu piasku, powierzchnia powyżej 100 m² - Zgodnie z SST 10.10.01s wykonanie tej pozycji obejmuje określenie lokalizacji i rodzaju zanieczyszczenia, dobór sprzętu, zabezpieczenie miejsca, rozłożenie odpowiedniego materiału, neutralizację zanieczyszczenia, oczyszczenie nawierzchni, zebranie powstałych zanieczyszczeń, załadunek, wywóz poza pas drogowy, utylizację oraz uporządkowanie miejsca prac, przy użyciu sprzętu takiego jak szczotki mechaniczne, zamiataarki, zmywarko-zamiataarki, ładowarki, samochód ciężarowy min. 12 t czy posypywarka min. 4 m³. Konsorcjum A. przyjęło w tej pozycji TER nakład robocizny w wysokości 0,0099 r-g/m², co oznacza, że cały powyższy zakres czynności pracownik ma wykonać w 35,64 sekundy na 1 m², przy czym w kalkulacji sprzętowej wskazano wyłącznie samochód skrzyniowy do transportu piasku – bez jakiegokolwiek sprzętu do rozłożenia materiału, neutralizacji czy oczyszczenia nawierzchni, mimo że SST wprost przewiduje użycie do tego celu szczotek mechanicznych czy zamiatarek. Jest to wartość wielokrotnie zaniżona – rzeczywisty czas wykonania tych czynności dla powierzchni powyżej 100 m², nawet przy odpowiedniej mechanizacji, wynosi ok. 60 s/m². Fizycznie nie ma możliwości, aby w ciągu niecałych 36 sekund, bez niezbędnego sprzętu, wykonać pełen zakres czynności wymaganych przez SST, co wskazuje, że wyliczenie jest pozorne. Tym samym nakład przewidziany przez Konsorcjum A. jest wielokrotnie zaniżony, co oznacza, że nie umożliwi on realizacji zamówienia w zakresie tej pozycji zgodnie z wymaganiami SST, a jednocześnie sztucznie obniżyło to cenę jednostkową zaoferowaną w TER.

Stanowisko Przystępującego:

Operator został zaoferowany, a jego udział zapewniony. Konsorcjum A. nigdy nie oświadczyło, że sprzęt będzie pracował bez operatora. Przeciwnie, w wyjaśnieniach z 9 czerwca 2026 r. wprost wskazano, że „usługi będą wykonywane osobiście przez właściciela Z.U.H. »KOPTRANS« W.P. prowadzącego jednoosobową działalność gospodarczą, posiadającego wymagane kwalifikacje i doświadczenie do obsługi sprzętu”. Wymóg z uwagi *** do Grupy 12 („sprzęt wraz z wykwalifikowanym operatorem”) jest zatem spełniony. Konsorcjum nie wyceniło *kosztu zatrudnienia dodatkowego pracownika*, ponieważ takiego kosztu nie poniesie - co jest okolicznością odmienną od nieuwzględnienia świadczenia. Praca własna przedsiębiorcy nie jest kosztem pracy w rozumieniu art. 224 ust. 3 pkt 4 ustawy Pzp. Partner Konsorcjum, Pan W.P., prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą i wykonuje prace osobiście, w ramach własnego przedsiębiorstwa i przy użyciu własnego sprzętu. Jego świadczenie nie jest świadczeniem pracowniczym ani zleceniem, lecz realizacją zobowiązania członka konsorcjum; wynagrodzenie za nie jest realizowane w zysku przedsiębiorcy. Do wykonawcy realizującego zamówienie osobiście nie znajdują zastosowania ani przepisy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, ani przepisy o minimalnej stawce godzinowej dla umów zlecenia. Zestawienie ceny jednostkowej pozycji sprzętowej ze stawką minimalną jest zatem oparte na błędnym założeniu. Ustawodawca nakazuje wprost uwzględnić tego rodzaju okoliczności przy ocenie wyjaśnień: zgodnie z art. 224 ust. 3 pkt 1 ustawy Pzp zamawiający bierze pod uwagę „wybrane rozwiązania techniczne, wyjątkowo korzystne warunki [...] wykonywania [...] robót budowlanych”, a osobiste wykonywanie prac przez właściciela przedsiębiorstwa dysponującego własnym, w znacznej części zamortyzowanym parkiem maszynowym jest klasycznym przykładem okoliczności właściwej wyłącznie danemu wykonawcy. Zarzut niemożności wykonania 600 godzin przez jedną osobę jest oparty na błędzie arytmetycznym co do horyzontu czasowego. Odwołujący wskazuje (pkt 3.53 odwołania), że łączna liczba godzin przewidzianych dla sześciu kwestionowanych pozycji wynosi 600 h, i wywodzi, że „jakakolwiek niedyspozycja Pana Witolda Piętki [...] uniemożliwi realizację zamówienia”. Odwołujący pomija, że ilości wskazane w TER są ilościami szacunkowymi na cały 48-miesięczny okres obowiązywania umowy (Uwaga nr 1 do TER). 600 godzin w okresie 48 miesięcy oznacza średnio 12,5 godziny miesięcznie, tj. ok. 1,5 dnia

roboczego w miesiącu - łącznie dla wszystkich sześciu rodzajów sprzętu. Teza o „niemożliwości realizacji” jest zatem nieprawdziwa. Odwołujący twierdzi, że „w przypadku, gdyby zaistniała konieczność jednoczesnego wykorzystania dwóch urządzeń (np. młota pneumatycznego i piły), taka realizacja byłaby niemożliwa”. Twierdzenie to jest czysto spekulatywne i nie zostało poparte żadnym postanowieniem dokumentów zamówienia, które nakazywałyoby zapewnienie równoczesnej pracy wszystkich pozycji Grupy 12. Prace pomocnicze są zlecane doraźnie, na polecenie Przedstawiciela Zamawiającego. Niezależnie od tego Konsorcjum - co Odwołujący całkowicie pomija - zatrudnia ponad 25 pracowników na podstawie umów o pracę i dysponuje kadrą zdolną do obsługi sprzętu, o czym wprost mowa w pkt 8 wyjaśnień z 9 czerwca 2026 r. Wskazanie osobistego wykonawstwa przez Pana W.P. jest wskazaniem czynnika obniżającego koszt, a nie zobowiązaniem do wyłączenia pozostałego potencjału Konsorcjum A. Odwołujący nie twierdzi, że Pan W.P. kwalifikacji nie posiada - zarzuca jedynie brak dowodu na ich posiadanie. Posiadanie uprawnień operatorskich nie było w postępowaniu warunkiem udziału ani wymogiem podlegającym wykazaniu na etapie badania ofert; jest to wymóg realizacyjny, którego spełnienie Zamawiający weryfikuje na etapie wykonywania umowy.

Poz. 1.72, 2.2, 6.66, 6.67, 8.15 i 8.22 TER - zarzut zaniżenia nakładu pracy

Zarzut opiera się w każdym przypadku na tym samym schemacie: Odwołujący dzieli zadeklarowany w kalkulacji nakład roboczogodzin przez jednostkę obmiarową, przelicza go na sekundy i stwierdza, że w tym czasie „fizycznie nie ma możliwości” wykonania pełnego zakresu czynności opisanego w SST. Rozumowanie to obarczone jest trzema wadami. Po pierwsze, nakład roboczogodzin jest jednostką kalkulacyjną, a nie deklaracją czasu pracy jednego pracownika. Roboty utrzymaniowe wykonywane są przez zespoły przy użyciu maszyn (poboczkarki, zamiatarki, podnośnika), a udział pracy ludzkiej sprowadza się w znacznej mierze do czynności obsługowych. Wyprowadzanie z wielkości 0,01 r-g/m² wniosku, że „jeden pracownik wykona 1 m² w 36 sekund”, jest nieuprawnione. Po drugie, w odniesieniu do pozycji przyrostowych (1.72 „za każdy dalszy 1 cm różnicy” względem poz. 1.71 o grubości 5 cm; 2.2 „za każdy dalszy 1 cm różnicy” względem poz. 2.1) Odwołujący przypisuje pozycji rozliczającej wyłącznie nakład krańcowy pełen cykl technologiczny (oczyszczenie, wrzucenie podłoża, profilowanie, zagęszczenie, kontrolę, uporządkowanie terenu), wyceniony już w pozycji podstawowej. Odwołujący sam zresztą dostrzega ten problem, przyznając w pkt 3.59 odwołania, że dodatkowa warstwa 1 cm „układana jest jednocześnie z warstwą podstawową”. Wadę tę dostrzegła Izba w powołanym wyroku z dnia 6 sierpnia 2026 r., wskazując wprost - na tle wezwania obejmującego pozycję rozliczającą „każdy dalszy 1 cm różnicy” z pominięciem pozycji podstawowej - że oderwanie pozycji przyrostowej od pozycji powiązanej z nią rzeczowo wyklucza wnioskowanie o rażąco niskiej cenie. Sytuacja w niniejszej sprawie jest identyczna: Odwołujący kwestionuje pozycje 1.72, 2.2, 2.4 i 2.15 TER, rozliczające wyłącznie „każdy dalszy 1 cm różnicy”, w oderwaniu od powiązanych z nimi rzeczowo pozycji podstawowych 1.71, 2.1, 2.3 i 2.14, w których wyceniono pełny cykl technologiczny. Po trzecie - i to jest argument rozstrzygający - nawet gdyby w całości przyjąć czasy pracy postulowane przez Odwołującego, ceny jednostkowe zaofiarowane przez Konsorcjum w pełni pokrywają koszt ich wykonania. Przystępujący przedstawił zestawienie obrazujące dla każdej kwestionowanej pozycji kwotę pozostającą w cenie jednostkowej po pokryciu wszystkich pozostałych kosztów bezpośrednich (materiał, sprzęt, transport, utylizacja) oraz odpowiadający jej czas pracy przy zadeklarowanej przez Konsorcjum stawce 40,00 zł/r-g:

Poz. TER	Cena jedn. netto	Kwota dostępna na robociznę po pokryciu pozostałych kosztów bezpośrednich	Odpowiadający czas pracy przy 40 zł/r-g
1.72	1,00 zł/m ²	0,90 zł (po odjęciu transportu 0,10 zł; materiał Zamawiającego)	81 s/m ² wobec 60 s/m ² wskazanych w odwołaniu
2.2	0,70 zł/m ²	0,67 zł (po odjęciu sprzętu 0,03 zł; materiał Zamawiającego)	60 s/m ² wobec 20-25 s/m ² wskazanych w odwołaniu
2.3	2,10 zł/m ²	1,80 zł (po odjęciu sprzętu 0,30 zł; destrukta własny)	162 s/m ² wobec 60 s/m ² wskazanych w odwołaniu
2.4	0,60 zł/m ²	0,57 zł (po odjęciu sprzętu 0,03 zł; destrukta własny)	51 s/m ² wobec 25 s/m ² wskazanych w odwołaniu
6.66	35,00 zł/sz.	13,00 zł (po odjęciu akumulatora 22,00 zł)	19,5 min/sz. wobec ok. 5 min wskazanych w odwołaniu
6.67	85,00 zł/sz.	24,00 zł (po odjęciu akumulatora 61,00 zł)	36 min/sz. wobec ok. 6 min wskazanych w odwołaniu
8.22	1,50 zł/m ²	0,91 zł (po odjęciu piasku 0,02 zł; transportu 0,07 zł i utylizacji 0,50 zł)	82 s/m ² wobec ok. 60 s/m ² wskazanych w odwołaniu

W ocenie Przystępującego, zestawienie to wykazuje, że w każdej z kwestionowanych pozycji cena jednostkowa - rozumiana zgodnie z Uwagą nr 2 do TER jako obejmująca wszystkie składniki kosztów - pokrywa koszt wykonania jednostki obmiarowej także przy przyjęciu czasów pracy postulowanych przez samego Odwołującego, i to z istotnym zapasem. Różnica pomiędzy stanowiskami stron sprowadza się zatem wyłącznie do sposobu wewnętrznego rozdzielania ceny jednostkowej pomiędzy pozycję „robocizna” a pozycję „koszty pośrednie/ryzyko” i „zysk” - co, jak wskazano w pkt 2.4, jest prawnie irrelewantne.

Poz. 8.15 TER („Oczyszczanie trawników”) wymaga odrębnego omówienia. Odwołujący przypisuje tej pozycji czynności polegające na „uzupełnieniu ziemi lokalnych zaniżeń”, „dosiewaniu trawy” i „zasilaniu nawozem”, a następnie zarzuca nieujęcie w kalkulacji kosztu ziemi, materiału siewnego i nawozu. Zarzut ten jest oczywiście bezzasadny: czynności te są w TER wycenione w odrębnych pozycjach, tj. w poz. 8.52 („Profilowanie, humusowanie i obsianie trawą powierzchni zielonych pasa drogowego - wykonanie trawników”), poz. 8.53 („Sianie traw bez dowozu ziemi”) oraz poz. 8.33 („Pielęgnacja młodych drzew po okresie gwarancyjnym (nawożenie, podlewanie itp.”), zamieszczonych w części B Grupy 8 („Zieleń”). Poz. 8.15 znajduje się natomiast w części A Grupy 8 („Estetyka”), w bloku pozycji rozliczanych według SST D-10.10.01h obejmujących mycie i oczyszczanie (poz. 8.10-8.16), i dotyczy wyłącznie oczyszczania. Żądanie, aby ten sam koszt został wyceniony dwukrotnie - raz w poz. 8.15 i raz w poz. 8.52-8.53 - nie znajduje oparcia w dokumentach zamówienia. Dodatkowo Zamawiający ograniczył wartość poz. 8.15 limitem 0,05% wartości Grupy 8 (Uwaga nr 4 do Grupy 8), a więc sam przesądził, że pozycja ta ma mieć charakter marginalny. Wartość tej pozycji w ofercie Konsorcjum wynosi 700,00 zł netto, tj. ok. 0,001% ceny zamówienia podstawowego.

3.6. Poz. 6.96 i 6.77 TER - zarzut wewnętrznej sprzeczności kalkulacji

Poz. 6.96 („poprawa okablowania”), cena jednostkowa 80,00 zł. Odwołujący sumuje wszystkie pozycje kalkulacji, w tym zysk (7,00 zł), otrzymuje 90,00 zł i wywodzi, że cena jest „zaniżona o 10,00 zł w stosunku do kosztów”. Rozumowanie to jest błędne, ponieważ zysk nie jest kosztem. Koszty *bezpośrednie* wykonania tej pozycji wynoszą wedle kalkulacji

Konsorcjum: robocizna 10,00 zł + materiały 30,00 zł + sprzęt 31,00 zł = 71,00 zł. Przy cenie jednostkowej 80,00 zł nadwyżka ceny nad kosztem bezpośrednim wynosi 9,00 zł, tj. 12,7%. Pozycja jest zatem rentowna, a jedyną nieścisłością jest rozbieżność w wykazanym podziale tej nadwyżki pomiędzy „koszty pośrednie” (12,00 zł) a „zysk” (7,00 zł), których suma powinna wynosić 9,00 zł. Jest to omyłka rachunkowa w dokumencie *wyjaśniającym*, nie zaś w ofercie: cena jednostkowa zadeklarowana w TER wynosi 80,00 zł, jest ceną wiążącą i pokrywa koszty.

Poz. 6.77 (demontaż konstrukcji wsporczej), cena jednostkowa 520,00 zł. Odwołujący dostrzega, że iloczyn 0,333 m-g × 60,00 zł/m-g wynosi 19,98 zł, a nie wykazane 13,33 zł (kwota ta odpowiada nakładowi 0,222 m-g), po czym sumuje skorygowaną wartość ze wszystkimi pozostałymi pozycjami, w tym z zyskiem w kwocie 252,67 zł, otrzymuje 526,65 zł i wywodzi „zaniżenie” o 6,65 zł. Ponownie - zysk nie jest kosztem. Koszty bezpośrednie tej pozycji, przy przyjęciu korekty postulowanej przez Odwołującego, wynoszą: robocizna 40,00 zł + podnośnik 19,98 zł + samochód 14,00 zł = 73,98 zł. Przy cenie jednostkowej 520,00 zł nadwyżka ceny nad kosztem bezpośrednim wynosi 446,02 zł, tj. ponad 600%. Twierdzenie, że pozycja ta została „zaniżona”, jest w tych okolicznościach nie do obrony.

Przystępujący podkreślił, że obie ww. pozycje nie były objęte wezwaniem w zakresie, w jakim Odwołujący czyni z nich zarzut niezgodności z OPZ - Odwołujący nie wskazuje bowiem żadnego wymagania SST, któremu kalkulacja miałaby uchybiać. Zarzut sprowadza się wyłącznie do arytmetyki, a i ta - jak wykazano - przemawia na korzyść Konsorcjum.

Dodatkowe uzasadnienie Odwołującego do zarzutu nr 3:

W ocenie Odwołującego, uchybienia wskazane w ramach uzasadnienia zarzutu nr 2 stanowią również błąd w obliczeniu ceny, o którym mowa w art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp. Konsorcjum A. nieprawidłowo wyceniło koszty związane z:

- materiałem (destruktem bitumicznym) potrzebnym dla realizacji pozycji nr 2.3 i 2.4 TER Grupy Prac Nr 2 – Pobocza i pasy rozdziału oraz zaangażowaniem pracowników,
- materiałem (mieszkanką destruktu asfaltowego z kruszywem łamanym 0/31,5) potrzebnym dla realizacji pozycji nr 2.14 i 2.15 TER Grupy Prac Nr 2 – Pobocza i pasy rozdziału oraz zaangażowaniem pracowników,
- pracą operatorów potrzebną dla realizacji sześciu pozycji TER Grupy Prac Nr 12 – Prace Pomocnicze (Spycharka, Sprężarka powietrzna, Młot pneumatyczny, Piła mechaniczna do cięcia betonu i asfaltu, Podnośnik koszowy do 15 m, Podnośnik koszowy powyżej 15,1 m wysokości),
- zaangażowaniem pracowników (czasem pracy) potrzebnym dla realizacji pozycji nr 1.72, 2.2, 6.66, 6.67, 8.15 i 8.22 TER,
- sprzętem (dmuchawą) wykorzystanym do wyceny pozycji nr 8.24 TER Grupy Prac Nr 8 – Estetyka, którego użycie jest prawnie zakazane na obszarze realizacji zamówienia, co skutkowało nieuwzględnieniem w cenie kosztu sprzętu zgodnego z obowiązującymi ograniczeniami,
- wewnętrznie sprzeczną kalkulacją pozycji nr 6.96 i 6.77 TER Grupy Prac Nr 6 – Oznakowanie, w ramach której proste zsumowanie składników kalkulacji wskazanych przez Konsorcjum w Wyjaśnieniach RNC daje kwoty wyższe niż ceny jednostkowe zadeklarowane w TER.

Stanowisko Przystępującego do zarzutu nr 3:

Błąd w obliczeniu ceny w rozumieniu art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp to błąd o charakterze merytorycznym, polegający na przyjęciu niewłaściwych danych do obliczenia ceny - sprzecznych z opisem przedmiotu zamówienia lub z przyjętą w SWZ metodą obliczenia ceny - którego nie można usunąć w trybie poprawy omyłek. Klasycznymi przykładami są zastosowanie niewłaściwej stawki podatku VAT, niewłaściwej jednostki miary albo pominięcie pozycji przedmiaru. Żadna z tych sytuacji w niniejszej sprawie nie zachodzi. Konsorcjum wyceniło wszystkie pozycje TER, w jednostkach obmiarowych określonych przez Zamawiającego, przy prawidłowej stawce podatku VAT i zgodnie z metodą obliczenia ceny wskazaną w SWZ; wartość każdej pozycji stanowi iloczyn ceny jednostkowej i ilości wskazanej przez Zamawiającego, a cena oferty - sumę tych wartości. Odwołujący nie wskazuje żadnego uchybienia tej metodzie. Formułuje natomiast zarzut jako pochodną własnej oceny nakładów rzeczowych, a więc jako zarzut wtórny wobec zarzutów nr 1 i 2. Przyjęcie przez wykonawcę określonych - także niskich - wskaźników jednostkowych nie jest błędem w obliczeniu ceny, o ile cena została wyliczona zgodnie z metodyką SWZ i obejmuje pełny zakres zamówienia.

ZARZUT NR 4

Uzasadnienie Odwołującego:

W przypadku uznania przez Izbę, że nie zachodzą podstawy do odrzucenia oferty Konsorcjum A, konieczne będzie skierowanie ponownego wezwania do Konsorcjum na podstawie art. 224 ust. 1 ustawy Pzp oraz wezwania na podstawie art. 223 ust. 1 ustawy Pzp w celu wyjaśnienia w jaki sposób Konsorcjum wyceniło i jak zamierza zrealizować prace z pozycji nr 1.72 (Grupa 1), poz. 2.2, 2.3, 2.4, 2.14 i 2.15 z Grupy 2, poz. 6.66, 6.67, 6.77 i 6.96 z Grupy 6, poz. 8.15, 8.22 i 8.24 z Grupy 8 oraz poz. 2, 10, 11, 12, 16 i 17 z Grupy 12 TER, aby spełnić wszystkie wymogi dokumentów zamówienia, przy uwzględnieniu ujawnionych w wyjaśnieniach niezgodności. Niezależnie od powyższego, zasadnym w ocenie Odwołującego będzie skierowanie do Konsorcjum A. wezwania na podstawie art. 224 ust. 1 ustawy Pzp i art. 223 ust. 1 ustawy Pzp w innym zakresie. Zamawiający skierował bowiem do Konsorcjum A. wezwanie, obejmujące jedynie część pozycji TER, które powinny wzbudzić wątpliwości. Tymczasem, pozycje TER, które są istotnie niższe od cen średniej arytmetycznej wszystkich ofert, jest dużo więcej, tj.:

Lp. (Grupa 12)	Nazwa pozycji	Cena A. (netto)	%niżej od kosztorysu inwestorskiego	%niżej od śr. ceny ofert
14.	Ciągnik kołowy z przyczepą	3500,00 zł	58,8%	53,0%
15.	Dźwig 10 ton	6000,00 zł	15,5%	53,1%
18.	Agregat prądowłóczy 20 kW trójfazowy	9000,00 zł	51,6%	7,2%
19.	Motopompa spalinowa o wydajności min 1,0 m ³ /min	5000,00 zł	-4,2%	35,3%

Skoro globalna cena oferty Konsorcjum A. jest niższa od wartości zamówienia o ponad 31%, a Zamawiający w wezwaniu prosił o wyjaśnienia dotyczące tych pozycji, które były istotnie niższe od wartości zamówienia i średniej arytmetycznej wszystkich ofert, to powinien wezwać Konsorcjum do wyjaśnień również w zakresie powyższych pozycji, na podstawie art. 224 ust. 1 ustawy Pzp i art. 223 ust. 1 ustawy Pzp. Zdaniem Odwołującego, jest to szczególnie istotne, biorąc pod uwagę, że dotychczasowe wezwanie ujawniło szereg nieprawidłowości w ofercie

Konsorcjum i wykazało, że wykonawca ten nie uwzględnił części wymogów SST i TER.

Stanowisko Przystępującego:

Zdaniem Przystępującego zarzut jest bezzasadny, a nadto wewnętrznie sprzeczny. Po pierwsze, Zamawiający przeprowadził postępowanie wyjaśniające w trybie art. 224 ust. 1 ustawy Pzp, obejmując wezwaniem z dnia 1 czerwca 2026 r. Grupy Prac nr 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 i 12 oraz 65 pozycji kosztorysowych, a więc te pozycje, w których stwierdził istotne rozbieżności wobec kosztorysu inwestorskiego i średniej arytmetycznej cen ofert. Wybór zakresu wezwania należy do zamawiającego i nie został przez Odwołującego skutecznie zakwestionowany; art. 224 ust. 1 ustawy Pzp nie nakłada obowiązku żądania wyjaśnień co do każdej pozycji kosztorysowej, lecz co do ceny lub jej istotnych części składowych. Po drugie, pozycje wskazane w pkt 4.4 odwołania (ciągnik kołowy z przyczepą, dźwig 10 t, agregat prądowładczy, motopompa) to pozycje Grupy 12 o wartości odpowiednio 3 500 zł, 6 000 zł, 9 000 zł i 5 000 zł, tj. łącznie 23 500 zł netto - ok. 0,036% ceny zamówienia podstawowego, przy 48-miesięcznym okresie obowiązywania umowy. Nie są to istotne części składowe ceny w rozumieniu art. 224 ust. 1 ustawy Pzp. Co więcej, w odniesieniu do motopompy Odwołujący sam podaje, że cena Konsorcjum A. jest wyższa od kosztorysu inwestorskiego (o 4,2%), a mimo to domaga się wezwania do wyjaśnień w tym zakresie. Po trzecie, zarzut nr 4 pozostaje w sprzeczności z twierdzeniami samego Odwołującego. W pkt 3.3 i 4.1 odwołania Odwołujący wywodzi, że ponowne wzywanie Konsorcjum do wyjaśnień w tym samym zakresie „byłoby niedopuszczalne”. Jednocześnie w pkt 4.2 domaga się skierowania wezwania obejmującego dokładnie te same pozycje (1.72, 2.2, 2.3, 2.4, 2.14, 2.15, 6.66, 6.67, 6.77, 6.96, 8.15, 8.22, 8.24 oraz pozycje Grupy 12). Odwołujący nie może skutecznie żądać czynności, którą sam uznaje za niedopuszczalną. Po czwarte, wezwanie w trybie art. 223 ust. 1 ustawy Pzp służy wyjaśnieniu treści oferty, nie zaś jej uzupełnieniu o elementy, których zamawiający nie wymagał. Skoro Zamawiający nie żądał w ofercie wskazania technologii, sprzętu ani nakładów rzeczowych, brak jest przedmiotu takiego wyjaśnienia. Po piąte, tożsamy zarzut ewentualny został oddalony w powołanym wyroku z dnia 6 sierpnia 2026 r., przy czym Izba wskazała, że samo wskazanie na odchylenie cen jednostkowych od średniej arytmetycznej wszystkich ofert nie uzasadnia obowiązku kierowania dalszych wezwań.

Stanowisko Izby:

Na wstępie należy zauważyć, że nie istnieje jeden ustalony wzorzec wyjaśnień dotyczących wyliczenia ceny. Oceny czy wyjaśnienia udzielone przez wykonawcę są wystarczające, należy dokonywać biorąc pod uwagę zarówno treść wezwania zamawiającego jak i przedmiot zamówienia oraz wskazany przez zamawiającego sposób ustalania ceny i wynagrodzenia wykonawcy. To samo dotyczy dowodów. W zależności od konkretnych okoliczności, w niektórych przypadkach pewne dowody mogą zostać uznane za niezbędne, a w innych – za niemające istotnego znaczenia dla oceny wyjaśnień wykonawcy i w konsekwencji ustalenia czy zaistniała podstawa do odrzucenia oferty, o której mowa w art. 226 ust. 1 pkt 8 i art. 224 ust. 6 ustawy Pzp.

Mając to na uwadze, Izba uznała, że wyjaśnienia dotyczące wyliczenia ceny przedstawione przez Przystępującego należy uznać za wystarczające. Biorąc pod uwagę treść wezwania, w którym Zamawiający wskazał konkretne elementy składowe ceny, przedmiot zamówienia, na który składa się wiele różnorodnych usług, a także sposób ustalania ceny oraz sposób ustalania wynagrodzenia wykonawcy w oparciu o ceny jednostkowe określone przez Wykonawcę w Tabeli Elementów Rozliczeniowych, udzielenie wyjaśnień poprzez przedstawienie szczegółowej wyceny (kalkulacji) poszczególnych elementów składowych ceny należy uznać za odpowiadające wezwaniu Zamawiającemu. Zgodnie z poglądem wyrażanym w orzecznictwie, za wystarczający dowód do wyjaśnień może zostać uznana szczegółowa kalkulacja ceny. W ocenie składu orzekającego Izby, takie stanowisko należy zająć w przypadku wyjaśnień udzielonych przez Przystępującego. Przedstawiona przez niego szczegółowa kalkulacja daje zdecydowanie pełniejszy obraz i możliwość oceny przez Zamawiającego niż wybiórcze dowody obejmujące tylko niektóre okoliczności mające znaczenie dla kalkulacji ceny. Taka szczegółowa kalkulacja pozwala zamawiającemu dokonać analizy sposobu wyliczenia przez wykonawcę ceny lub jej elementów składowych, a w przypadku stwierdzenia w pewnym zakresie nieścisłości czy niejasności, może on – jeżeli uzna to za konieczne – wystosować do wykonawcy wezwanie do przedstawienia uzupełniających wyjaśnień. Z pewnością za niewłaściwe należy uznać podejście, zgodnie z którym wymaga się złożenia dowodu na każdą lub prawie każdą okoliczność wskazaną w ramach wyjaśnień. Nie może być tak, że składanie wyjaśnień dotyczących wyliczenia ceny przeradza się w przygotowanie bardzo obszernego pisma, do którego należy dołączyć dowody na poparcie prawie każdej okoliczności w nim przedstawionej. Nie można zapominać, że postępowanie wyjaśniające co do sposobu wyliczenia ceny ma charakter wypadkowy względem postępowania o udzielenie zamówienia. Kierując się ww. argumentami nie należy do tej procedury podchodzić zbyt formalistycznie, o czym będzie jeszcze mowa poniżej.

Jeżeli chodzi o szczegółowe zarzuty przedstawione przez Odwołującego w odniesieniu do poszczególnych pozycji kalkulacji Przystępującego, Izba wskazuje, że są to prawie wyłącznie zagadnienia podlegające ocenie na gruncie podstawy odrzucenia oferty, w o której mowa w art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp, a nie podstaw wskazanych w art. 226 ust. 1 pkt 5 oraz art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp. Stawiając te zarzuty Odwołujący uzasadnia je przede wszystkim niedoszacowaniem poszczególnych cen jednostkowych. Zaniżenie tych cen wynika z różnych okoliczności, jednakże to właśnie okoliczność niedoszacowania stanowi istotę tych zarzutów, co wskazuje na kierunek ich oceny pod kątem kwalifikacji prawnej. Przyjęcie, że niedoszacowanie jakiegokolwiek ceny jednostkowej (nawet jednej na kilkadziesiąt pozycji) podlega jednocześnie ocenie na gruncie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp lub art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp prowadziłoby do obejścia przepisu art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp, zgodnie z którym ocenie na gruncie tej regulacji podlega cena oferty, a nie ceny jednostkowe. Ponadto, stawiając te zarzuty (naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp oraz art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp) Odwołujący w przeważającym zakresie nie wykazał niezgodności oferty Przystępującego z konkretnymi postanowieniami SWZ – zarówno w zakresie warunków zamówienia jak i sposobu wyliczenia ceny przez Zamawiającego. Z powyższych względów zarzuty naruszenia tych przepisów Izba uznała za podlegające oddaleniu. Wyjątek dotyczy zarzutu dotyczącego poz. 8.24 TER (zarzut użycia dmuchawy spalinowej), który w ocenie składu orzekającego podlegał ocenie na gruncie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, o czym poniżej. Jeśli zaś chodzi o zarzuty dotyczące poz. 2.3, 2.4, 2.14 oraz 2.15 TER w zakresie braku uwzględnienia wymaganego sprzętu, to należy zauważyć, że w SST D. 05.02.00b (dot. poz. 2.3, 2.4 TER) wymaganie w tym zakresie zostało poprzedzone zastrzeżeniem: „W zależności od zakresu robót oraz sposobu ich wykonania, Wykonawca powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu.”. Nie można zatem jednoznacznie stwierdzić, w jakim zakresie konieczne będzie posłużenie się danym sprzętem. Ponadto, okoliczność braku uwzględnienia określonego sprzętu w danej pozycji nie przesądza, że wykonawca zamierza wykonać zamówienie niezgodnie z warunkami zamówienia, gdyż wymagany sprzęt mógł zostać uwzględniony w innej pozycji – np. w ramach kosztów pośrednich czy rezerwy, jak to zostało wyjaśnione przez Przystępującego w stanowisku pisemnym. Podobne stanowisko Izba zajęła w odniesieniu do podobnych zarzutów dotyczących nieuwzględnienia określonego sprzętu w zakresie prac pomocniczych. Z pewnością nie można w tym przypadku mówić o jakiegokolwiek oczywistej niezgodności treści oferty z warunkami zamówienia, co jest

wymagane do zastosowania przepisu art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp. Kwestia ujęcia wymaganych materiałów w odniesieniu do poz. 8.15 TER („Oczyszczanie trawników”) została przez Przystępującego wyjaśniona w piśmie procesowym z 14 września 2026 r.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 8 w zw. z art. 224 ust. 5 i 6 ustawy Pzp Izba wskazuje:

Jak zauważył Przystępujący Odwołujący zakwestionował 15 pozycji kosztorysowych (1.72, 2.2, 2.3, 2.4, 2.14, 2.15, 6.66, 6.67, 6.77, 6.96, 8.15, 8.22, 8.24 oraz sześć pozycji Grupy 12) na 511 pozycji TER. Łączna wartość wszystkich tych pozycji w ofercie wynosi ok. 631 800 zł netto, co stanowi ok. 0,96% ceny zamówienia podstawowego (65 756 617,60 zł netto). Izba podziela pogląd, że ewentualne niedoszacowanie tych pozycji nie może skutkować uznaniem, że oferta zawiera rażąco niską cenę, a przynajmniej okoliczność ta nie została wykazana przez Odwołującego. Oczywiście, nie może umknąć uwadze, że mamy w tym przypadku do czynienia z rozliczeniem w oparciu o ceny jednostkowe określone przez Wykonawcę w Tabeli Elementów Rozliczeniowych, a przewidywane ilości prac mają charakter szacunkowy (uwagi Zamawiającego w TER: „Podane obmiary w kolumnie „ilość” stanowią szacunkowy zakres prac na czas trwania kontraktu, czyli 48 miesięcy i mogą ulec zmianie.”). Jednakże, dokonywanie oceny wystąpienia podstawy do odrzucenia oferty w stosunku do tak nieznaczącego zakresu zamówienia, należy uznać za niezasadne. Przyjęcie odmiennego poglądu prowadziłoby do wniosku, że o odrzuceniu oferty mogłoby zdecydować niedoszacowanie nawet jednej pozycji na kilkadziesiąt. Nie można wprawdzie całkowicie wykluczyć, że ww. pozycje mają jakieś szczególne znaczenie dla realizacji tego zamówienia, jednakże – jeżeli tak istotnie jest – okoliczność ta powinna zostać wykazana przez Odwołującego, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Nie sposób uznać za prawdopodobne, aby tylko te albo głównie te pozycje miały zostać objęte zleceniami Zamawiającego na etapie realizacji zamówienia. Takiego stanowiska nie zmienia fakt, że dana pozycja została wskazana przez Zamawiającego w treści wezwania do przedstawienia wyjaśnień. Po pierwsze, w wezwaniu tym Zamawiający nie stwierdził, że wskazane tam ceny jednostkowe zostały przez niego zakwalifikowane jako istotne części składowe ceny. Po drugie, nawet gdyby tak było, to nie można w tym zakresie wyciągać wniosków w kontekście zarzutu postawionego w odwołaniu, gdyż zakres cen jednostkowych objętych tym zarzutem jest mniejszy niż objęty wezwaniem Zamawiającego.

W ocenie składu orzekającego Izby, przedstawiona powyżej argumentacja jest wystarczająca do uznania, że zarzutu naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 8 w zw. z art. 224 ust. 5 i 6 ustawy Pzp nie podlega uwzględnieniu (do podnoszonej przez Odwołującego kwestii niewystarczających wyjaśnień dotyczących wyliczenia ceny przedstawionych przez Przystępującego Izba odniosła się na początku tego stanowiska). Jedynie zatem dodatkowo, Izba wskazuje:

W odniesieniu do zarzutów dotyczących poz. 2.3, 2.4, 2.14 oraz 2.15 TER należy zauważyć, Odwołujący nie wskazał na żadne postanowienia SWZ (OPZ), z których wynikałaby ilość i gęstość materiału potrzebnego do zrealizowania tych prac. Dowody przedstawione w tym zakresie przez Odwołującego nie odnoszą się bezpośrednio do tego postępowania o udzielenie zamówienia i brak jest podstaw do formułowania na ich podstawie jakiś generalnych wniosków. Jakkolwiek za prawie nieprawdopodobne należy uznać, aby konieczność wykonania wszystkich prac wymagających obsługi sprzętu przez p. W. Piłkę miała zostać zlecona przez Zamawiającego w tym samym czasie, to i tak nie można z tej treści wyjaśnień Przystępującego wyciągnąć żadnego jednoznacznego wniosku do rażąco zaniżonego charakteru ceny. Jak wyjaśnił Przystępujący, w przypadku zaistnienia takiej potrzeby prace te mogą zostać zlecone pracownikom pozostającym w jego dyspozycji. Odwołujący nie wskazał na żaden warunek czy wymóg dotyczący konieczności wykazania się przez wykonawcę posiadaniem przez personel niezbędnych kwalifikacji do obsługi tego sprzętu, a zatem wymaganie przez Odwołującego, aby Przystępujący uczynił to na etapie wyjaśnień ceny, należy uznać za nadmierne. W konsekwencji powyższego, nawet jeśli uznać, że mamy w tym zakresie do czynienia z zaniżeniem cen jednostkowych, to i tak Odwołujący nie wykazał poziomu tego zaniżenia, a przede wszystkim, że jest on istotny – tj. mający wpływ na uznanie, że całkowita cena oferty Przystępującego podlega kwalifikacji jako cena rażąco niska. Zawarte w odwołaniu stwierdzenie: „gdyby Konsorcjum wliczyło koszt robocizny w powyższych pozycjach (wg zadeklarowanej stawki 40 zł/h) to cena całej Grupy 12 wzrosłaby o ponad 13%” jest zbyt ogólne, nie przedstawiono żadnych wyliczeń. Przede wszystkim jednak, brak jest odniesienia do ceny zamówienia podstawowego. Z kolei wyliczenia Odwołującego w zakresie zaniżonego czasu pracy w odniesieniu do poz. 1.72, 2.2, 6.66, 6.67, 8.15 oraz 8.22 zostały oparte na założeniach przyjętych przez tego wykonawcę i nie zostały udowodnione. Postawione przez Odwołującego tezie o zaniżeniu cen jednostkowych w związku z zaniżeniem czasu pracy przeczą wyliczenia przedstawione na str. 15 pisma Przystępującego z 14 września 2026 r. Ponadto, Izba podzieliła pogląd, że Odwołujący błędnie przypisuje pozycjom przyrostowym (1.72, 2.2, 2.4, 2.15) pełny zakres czynności opisany w SST, a następnie z niewykonalności tak zdefiniowanego zadania w czasie odpowiadającym nakładowi krafcowemu wywodzi „pozorność” wyliczenia, co stanowi błąd metodologiczny.

Odnosząc się do kwestii wskazania przez Przystępującego w ramach kalkulacji poz. 8.24 (grupa prac nr 8 „Estetyka”) dmuchawy spalinowej, należy na wstępie zauważyć, że kwestia ta odnosi się do zagadnienia ochrony powietrza, a w konsekwencji zdrowia, a w perspektywie długoterminowej nawet życia mieszkańców województwa mazowieckiego. W związku z tym zarzut ten wymagał wnikliwego rozpatrzenia. Należy wskazać, że odrzucenie oferty jako zawierającej treść niezgodną z warunkami zamówienia (art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp) powinno mieć miejsce w przypadkach stwierdzenia niezgodności oczywistej i jednoznacznej. Podnosząc ten zarzut Odwołujący powołał się na uchwałę nr 115/20 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z 8 września 2020 r. w sprawie programu ochrony powietrza dla stref w województwie mazowieckim, w których zostały przekroczone poziomy dopuszczalne i docelowe substancji w powietrzu. Uchwała określa program ochrony powietrza wraz z planem działań krótkoterminowych dla stref w województwie mazowieckim: mazowieckiej, aglomeracja warszawska, miasto Płock i miasto Radom (kod Programu – WOJ_MAZ_2018), zwany dalej „Programem” (§ 1 ust. 1 uchwały). Termin realizacji Programu ustalono do dnia 31 grudnia 2026 r. (§ 1 ust. 2 uchwały). Zarzut Odwołującego dotyczy wskazania przez Przystępującego w kalkulacji dmuchawy spalinowej w ramach grupy prac nr 8 dla pozycji 8.24 tj. dla prac polegających na poziomym oczyszczaniu nawierzchni. Realizacja tych prac, jak sama nazwa wskazuje, po raz pierwszy może mieć miejsce w 2027 r., kiedy to ww. Program nie będzie już obowiązywać. W ocenie składu orzekającego Izby, wyklucza to możliwość stwierdzenia podstawy do odrzucenia oferty, o której mowa w art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp. W szczególności, że podnosząc niezgodność treści oferty Przystępującego z warunkami zamówienia Odwołujący powołał się na projektowane postanowienia umowy – a zatem postanowienia odnoszące się do etapu realizacji zamówienia: § 1 ust. 7 PPU: „Wykonawca zobowiązuje się do wykonywania przedmiotu Umowy zgodnie z Umową, zasadami wiedzy technicznej oraz przepisami obowiązującego prawa.”; § 11 ust. 9 PPU: „Wykonawca ma obowiązek znać i stosować w czasie prowadzenia prac wszystkie przepisy dotyczące BHP, ochrony środowiska naturalnego, bezpieczeństwa ruchu i przepisów p.poż.”. Za niewymagające komentarza należy uznać, że ww. postanowienia PPU odwołują się do przepisów obowiązujących w czasie realizacji zamówienia. Odwołujący nie przedstawił okoliczności, które pozwoliłyby na przyjęcie odmiennego stanowiska w tym zakresie. Ponadto, za całkowicie nieistotną dla oceny tego zarzutu należy uznać okoliczność, że ww. dmuchawy nie zostały wymienione w SST nr D-10.10.01s, skoro dokument ten nie zawiera ani zamkniętego katalogu wymaganego sprzętu, ani zakazów w zakresie jego używania.

Mając na uwadze argumentację przedstawioną do zarzutu naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp Izba nie stwierdziła,

aby wystąpiła podstawa do skierowania do Przystępującego wezwania do przedstawienia wyjaśnień uzupełniających. W ocenie składu orzekającego Izba, taka podstawa nie wystąpiła również w zakresie wezwania kierowanego na podstawie art. 223 ust. 1 ustawy Pzp. Izba nie widzi żadnych istotnych wątpliwości w zakresie treści oferty, które wymagałyby wyjaśnienia ze strony Przystępującego. Jeżeli zaś chodzi o wezwanie do przedstawienia wyjaśnień w zakresie dodatkowych cen jednostkowych, które nie zostały objęte poprzednim wezwaniem, należy wskazać, że Odwołujący nie wykazał, aby ceny te podlegały kwalifikacji jako istotne części składowe ceny. Jak wyliczył Przystępujący w piśmie z dnia 14 września 2026 r. wartość tych pozycji wynosi łącznie 23 500 zł netto tj. ok. 0,036% ceny zamówienia podstawowego, co potwierdza zgola odmienną tezę.

Biorąc pod uwagę powyższe, Izba orzekła, jak w sentencji, na podstawie art. 553 oraz art. 554 ust. 1 pkt 1 a *contrario* ustawy Pzp.

O kosztach postępowania odwoławczego Izba orzekła na podstawie art. 557, 574 i 575 ustawy Pzp oraz § 8 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

Przewodnicząca: